

Kızılcabölük ÖZÜSTÜ Şiir Şenliği

Kızılcabölük...

Göz nuru alın teri dökenlerin memleketi...

Sevenlerin sevilenlerin,

sevgiyi sebil eğleyenlerin memleketi...

Sözü, sohbeti ÖZÜSTÜ'nde demleyenlerin memleketi...

(Şerif Kutludağ)

NEZDEN ÖZÜSTÜ?*

Sevgili Gönül Dostu,

Özler, geleneksel kerpiç duvarlı, toprak damlı Kızılcaölük evlerinde toprak damı taşıyan, genelde insan gövdesi kalınlığında olan, asırlık çam ya da ardıç ağaçlarının gövdeleridir. Eskiden zorunlu bir durumda kesilen bu özler, lazım olduğunda kullanılmak üzere sokakta kaldırımın duvara yakın tarafında, evin duvarına temas eder şekilde saklanırdı. Bazen bir, bazen iki-üç gövde üst üste yığılırdı.

İşte bu özlerin üstü; zaman olur bir kürsü gibi kullanılırdı, zaman olur bir konferans salonu gibi, zaman olur cami minberi gibi... Herkes yerini bilir, haddini bilirdi. Görünmez bir protokol kuralı uygulanırdı. Öz üstü protokolü kendiliğinden oluşurdu. Büyükler, sohbet erbabları, öz üstünde yer alırken, yaşca küçük olanlar sırtlarını duvara verip çömelir, bazıları da öz üstünün karşısında toprak yolun kenarına bağdaş kurup otururdu...

Kıscacası bu özler, sohbet alanları olarak kullanılırdı, bahar akşamlarında, yaz günlerinde...

Pekmez şerbetleri, karlı pekmezler, armut kakıları ve kaşık helvası bu öz üstü sohbetlerinin ikramları olurdu. Ağır misafirler varsa onlara ayrıcalık gösterilir, karacaot kahvesi de ikram edilirdi... Zaman olur, özün üstü; komşuların buluşma noktası olurdu, sohbet edilirdi doyasıya. Bir gün bir bilge kişi konuşur diğerleri dinlerdi. Bazen Fuzuli'den, Yunus Emre'den bahsedilir, dizeleri dile gelirdi. Bazen Dedem Korkut uğrar tavsiyelerini sıralardı. Birden Evliya Çelebi çıkagelir gezdiği yerlerden, gördüklerinden bahsedirdi. Bir gün sanki müftü efendi konuşur

islamiyeti, müslümanı, müslümanlığı anlatır, diğer gün uzman bir doktor sağlık üzerine bildiklerini paylaşırdı. Bazen ağaç budandır, aşı yapılır, çekirge ile mücadele anlatılırdı. Şaşıracaksınız belki ama bazen Einstein'ın teorileri dile getirilir, Darwin'den bahsedilir, hatta ivme, kinetik enerji anlatılırdı. Matematikten, sayıların gizeminden, astrolojiden, arkeolojiden bahsedilirdi ve tabii ki tarihten...

Gençler ahlakî bilgileri, dinî bilgileri, örf ve âdetleri burada öğrenirdi. Sanki bir hayat mektebiydi: "ÖZÜSTÜ"... Velhasıl kelâm, "ÖZÜSTÜ" Kızılcabölük için önemliydi... İşte bu nedenle, gelenekselleşmesini düşündüğümüz şiir etkinliklerini ÖZÜSTÜ Şiir Şenliği olarak adlandırdık.

Kültür ve sanatın önemini her fırsatta dile getirmeye çalışıyoruz. Yerel yönetimler, şehrin fiziki yapısı ile ilgilendikleri gibi, kültürel yapısını da yaşatmak, sürdürmek ve geliştirmek için çaba sarfetmelidir. Toplumun huzuru, mutluluğu, gelişmesi, birlik ve beraberliği, insanlarımızın, özellikle de çocuklarımızın ve gençlerimizin iyi yetişmesiyle, kültürel ve sanatsal değerlerimizle beslenmesiyle mümkündür. Bu bilinçle çeşitli alanlarda yaptığımız etkinliklerimizi şiir ile de sürdürmek istedik. Ulusal düzeyde gerçekleştirdiğimiz şiir günlerimize çeşitli illerden katılan, edebiyatımızın ve şiirimizin çok değerli isimlerine şükranlarımı sunuyorum.

Bugün, Özüstünü bu değerli şairlerimize ayırdık. Bizler de sırtımızı kerpiç duvarlara yaslayıp, bağdaş kurup oturduk.

Sevgili şair dostlarımız, gözümüz kulağımız sizde.

Buyurun efendim bugün söz sizde...

ABDÜLKADİR USLU
Kızılcabölük Belediye Başkanı

* Belediye Başkanı Abdülkadir Uslu'nun 1. Özüstü Şiir Akşamları için yazmış olduğu önsözden düzenlenerek alınmıştır.

Abdülkadir Uslu
Kızılcaözü Belediye Başkanı

SÖZ ŞİİRDE

2011 yılı etkinlikleri arasında önem verdiğimiz ve gelecekte yörenin en anlamlı etkinliklerinden biri haline geleceğini inandığımız *Özüstü Şiir Şenliği*'nin ikincisini gerçekleştirmenin gururunu yaşıyoruz.

Edebiyat dostları sofrasında başlayan sohbetin, bir etkinlik girişimine dönüşmesi bize sıradan bir iş gibi gelmişti. Bir belde belediyesi olarak; geçen yıl “boyumuza-posumuza bakmadan” giriştiğimiz bu etkinliğin ne kadar önemli olduğunu ilk etkinlik sonrasında fark ettik. Aldığımız olumlu tepkiler, övgüler ve ulaşamadığımız dostlarımızın sitemleri, yaptığımız işin büyüklüğünü algılamamıza yardımcı oldu.

İşin mimarları; Arif Bük, Dinçer Eşitgin, Çağrı Gürel, Hakkı Uslu ve Şerif Kutludağ hocalarımın büyük katkı ve gayretleriyle

“Şiir Akşamları”nı, bu yıl bir “Şiir Şenliği”ne çevirmeye çalıştık. Kendilerine ne kadar teşekkür etsem azdır.

Hakkı Uslu, bu yıl da afiş, davetiye ve kitabın hazırlanmasında büyük emek sarf etti. Yoğun işleri arasında çaldığımız zamanlarını hoşgörüsüyle karşıladığı için kendisine teşekkür ediyorum.

Geçen yıl olduğu gibi İLESAM yine destek verirken, buna ilave olarak *Avrasya Yazarlar Birliği* ile *YAZ-AR-BİR (Egeli Araştırmacı ve Yazarlar Birliği)*’in de desteklerini aldık. Bu derneklerin Başkanlarına ve yönetim kurulu üyelerine özellikle teşekkür ve şükranlarımı arz etmek isterim.

Bu yılki etkinlikte “*Onur Konuğu ve Onur Ödülü*” müz de var. Bu yıl başlattığımız ve gelenekselleştirmek arzusunda olduğumuz onur ödüllerinden ilkinin Türk edebiyatına yaptığı hizmetlerinden dolayı Türk Dünyasında “Yılın Edebiyat Adamı” seçilen şair Ali Akbaş’a takdim edeceğiz. Kendilerine talebimizi kabullerinden dolayı teşekkürlerimi, başarılarından dolayı tebriklerimi iletiyorum ve “onur ödülü” takdim etmenin de ayrıcalığını yaşadığımı ifade etmek istiyorum.

Yine, bu yıl etkinliğe dahil ettiğimiz iki yarışmamız oldu. “Şiir Yazma Yarışması” ve her yılın onur konuğu adına düzenleyeceğimiz “Şiir Okuma Yarışması”...

Bu yıl, etkinliğin sonunda katılımcılarla birlikte bir “sonuç bildirgesi” yayınlamak arzusunda olduğumuzu da buradan ifade ediyorum.

İnşallah, sizlerle ÖZÜSTÜ’nün üçüncüsünde ve sonrakilerde de buluşmayı Allah bize nasip eder.

2. Kızılcabölük Özüstü Şiir Şenliği’nin beldemize, ülkemize şiir tadında güzel günler getirmesi dileğiyle, değerli hocam Şair Şerif Kutludağ’ın “*Özüstü’nde Demlenirdi Sohbetler*” şiirini sizlerle paylaşmak istiyorum:

ÖZÜSTÜ'NDE DEMLENİRDİ SOHBETLER

Öyle rivayet edilir ki,
Kızılcabölük'te tezgahlarda bez,
Özüstü'nde sohbetler dokunmuş...

Çocuklar, gençler bağdaş kurup dinlerken
Halka halka etrafta,
Büyükler konuşmuş...

Siz sayın ki, Özüstü'nde Dedem Korkut,
Bir yandan kolça kopuzunu çalarken,
Boy boylar soy soylarmış bir yandan...

Battal Gazi dalarmış yalın kılıç Anadolu'ya,...
Server Gazi yarasını sararken Mehmet Gazi'nin
Nara salarmış Köroğlu Çamlıbellere...

Padişahlar geçermiş meclisten sıra sıra:
Osman Gazi rüya anlatırken Şeyh Edebalı'ya
Fatih niyaza dururmuş Eyüp Sultan'ın mezarını bulmaya...

Çanakkale, Sarıkamış, Yemen Özüstü'nde hayallenir,
Efeler resmi geçitiyle Ege'den
İstiklâl Harbi yeniden yaşanırmış

Kore Gazileri dile gelirken birer birer...
Cengiz Topeller ete kemiğe bürünür
Kıbrıs'a çıkarma yapılmış yeniden...

Koca Yusuf lar dalar mış g üre Ő tutmaya er meydanına,
Bayram Őitler pe Őrev ekerken,
Hüseyin okallar ırac dururmuş Hasan Güngörlere...

Öyle rivayet edilir ki...
Kaşık helvaları karılırmış Kızılcabölük'te...
Sohbetleri tatlandırmak için Özüstü'nde...

Beyaz üslüklü anneler konuşurken,
Söze sohbe te karışmadan,
Can kulağıyla dinlermiş ergen kızlar...

Kız bakmaya geldiğinde oğlan anaları
Bir dokuma isterlermiş evin kızından..
Bir mendillik kadar en azından...

Düz dokurlarmış gönlü yoksa kızlar dokumayı..
Ya bir de gönülleri varsa gelende,
Rengârenk bir gökkuş ağı işlerlermiş mendile...

Bir gökkuş ağı düşermiş gönüllere.
Sevdalar sarmalanırmış gökkuş ağına
Ve... Gönüller, gökkuş ağıyla bağlanırmış birbirine.

Kızılcabölük...
Göz nuru alın teri dökenlerin memleketi...
Sevenlerin sevilenlerin, sevgiyi sebil eyleyenlerin memleketi...
Sözü, sohbeti Özüstü'nde demleyenlerin memleketi,

Ali Akbaş

1941 yılında Kahramanmaraş'ın güzel ilçesi Elbistan'ın Maraba (Çatova) köyünde doğdu. İlk ve ortaokulu memleketinde, yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde yaptı. Çeşitli liselerde ve Gazi Eğitim Enstitüsü'nde öğretmen olarak çalıştı. Bir müddet Film Radyo ve Televizyon Eğitim Dairesi (FRTEM)'de program yazarlığı yaptıktan sonra Hacettepe Üniversitesine geçerek dil üzerine yüksek lisansını tamamladı. Bu üniversitede Türk Dili okutmanı olarak görev yaptığı sırada 1996 yılında emekliye ayrıldı.

Günümüze kadar Divan, Doğu Edebiyat ve Kanat Dergilerinin yayınlanmasında öncülük eden ve halen Kardeş Kalemler Dergisi'nin yazı İşleri Müdürlüğünü yapan Ali Akbaş'ın Masal Çağı (Ankara 1983) ve Kuş Sofrası (Ankara 1996) adlı iki şiir, Gökte Ay Portakaldır (İstanbul) adlı bir masal kitabı yayımlanmıştır. Kuş Sofrası 1991 yılında "Yazarlar Birliği"nin şiir ödülünü almıştır. Bu kitap ayrıca Mariya Leontiç tarafından Makedonca'ya çevrilmiştir (2000). Kazakistan'ın başkenti Almatı'da gerçekleştirilen II. Türk Dünyası Şiir Şöleni'nde Mağcan Cumabayulı Ödülüne layık görülmüş (1993) ve Kosova'da yayınlanan "Türkçem" Çocuk Dergisi tarafından yılın şiir ödülünü almıştır (2004). İtalya'nın Venedik şehrinde düzenlenen 57. Şiir Bianeli'nde (2005) ve 20. Moskova Kitap Fuarında Türkiye'yi temsil etmiştir (2007). Şairin adı geçen dergi ve kitapların dışında şiirlerinin pek çoğu başta Türk Edebiyatı ve Türk Yurdu olmak üzere değişik dergilerde yayımlanmıştır.

GÖÇ

Su serperler ya
Gidenlerin ardından
Dün askere
Hind'e Yemen'e
Bu gün ekmeğe
Yaban ellerine
Dönmezler de ondan
Yoksa niye serpsinler
Sirkeci'den tren gider
Ona binen verem gider

Bir kampana çalar
Analar ağlar
"Oğuuul
Oğul!"
Çocuklar öksüz
Gelinler dul
Sirkeci'den tren gider
Evim barkım viran gider

Biz hep atla geçtik Tunadan
Böyle geçmedik
Avrat uşak
Biz hiç böyle geçmedik
Beyler utansın
Sirkeci'den tren gider
Varım yoğum törem gider

Tuna bizden utanır
Biz Tunadan
Yüzüne kapatır ellerini
Aldırma be Tuna'm
Yiğit çıplak doğar anadan
Sirkeci'den tren gider
Erzurumlu Duran gider

Burada ezan var
Orada çan
Her sabah çınlar tepemizde
“Uyaaan
Uyaan
Uyan!..”
Sirkeci'den tren gider
Bir yaldızlı kuran gider

ÇOBAN BİZDEN YOLDAŞLI

Kımıl kımıl
Hıtır hıtır koyunlar
Hepsi bacı kardaş
Çobanla öğür olmuşlar
Karabaş, Sarı Kız, Küpeli
Hepsi adını bilir
O yaramaz
O akıllı
Bu çok düşünceli
Bir şeysi var
Çoban anlar
Ve köpek
Bir başka can
Yalnız sanmayın o dağlı taşlı
Biz yalnızız
Çoban bizden yoldaşlı

Vaktini bilir çoban
Gün boyu Gölge saatinde
İşte
Havada toz duman
İğde kokusuna karışık
Çan kaval koyun sesine
Lâciverte boyanırken çardaklar
Köyde akşamdır
Sürüyü karşılar çocuklar
Cırlak cırlak
Üşüşürler başına çobanın
“Azıcak amca azıcak”
Dağarcık dolusu dağ armağanı
Tavşansakızı
Kenger
Çiğdem
Kuzukulağı
Yalnız sanmayın o dağlı taşlı
Biz yalnızız
Çoban bizden yoldaşlı

GÖYGÖL

Şair Ahmet Cevat'ın aziz hatırasına

Bir seher vaktinde vardım Göygöl'e
Burda kızlar gül takıyor kâküle
Alev alev bir gül attım su yandı
Sunam derin uykusundan uyandı
Yavaş yavaş araladı perdeyi
Gönlüm göle düşmüş yaban ördeği
Giyip kuşanmaya erinmiş Göygöl
İpekten tüllere bürünmüş Göygöl

Ne kadar özenmiş hilkâtin eli
Bir depremle doğan yayla güzeli
Ninniler dinlemiş deli rüzgârdan
Gıdasını almış yağmurdan kardan
Sonra canlar yakan bir âfet olmuş
Burdan su içiyor her sevdalı kuş
Sanki aynasını düşürmüş felek
Göygöl'den gayrısı bir kirli gölek

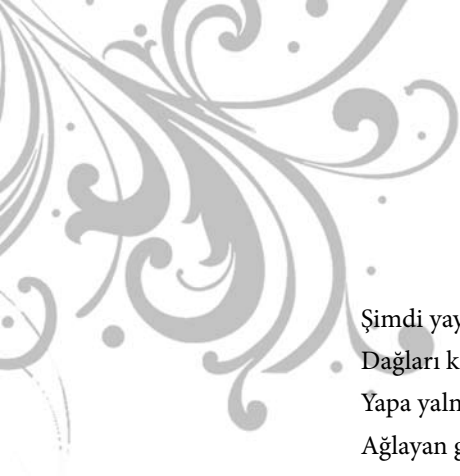
Gök mâvi, göl mâvi, her şey semâvi
Arşa çıkar Ateşgâh'ın alevi
Burası Kafdağı tezatlar evi
Çıkar her adımda bir masal devi
Dağlar deve olur, bulut güvercin
Bir gümüş sakallı keçi olur cin
Yanılıp Göygöl'ü su sanmasınlar
Bismillâh demeden yıkanmasınlar

Gece ipil ipil yıldız elenir
Ay ışığı düşer göl hârelenir
Asırlardır sevdâ çeken gönüller
Ateşgâh'ta yanar burda serinler
Göygöl menbâdır efsânelerin
Bu sulardan doğmuş Hüsrev'le Şirin
Dedem Korkut bu dağlara uğramış
Acıkmış suyuna ekmek doğramış

Bir sabah Göygöl'de peri kızları
Yıkılırken siper edip sazları
Üstlerine gelmiş bir deli çoban
Kır papaklı, sırtı heybeli çoban
Bakmış ki göl başı peri tüneği
Atmış üstlerine ak kepenegi
Bir anlık gafletten doğmuş Tepegöz
Oğuzu uykuda boğmuş Tepegöz

Bir gece yarısı ay suya düşer
Çöllerde bir ceylan pusuya düşer
Derinden derine hârelenir su
Sararken her yanı barut kokusu
Çimenler üstünde üç beş damla kan
Gözünü nefretle kapatır ceylan
Çırpınır ağzında bir demet kekik
Kör avcı, her şeye çekilmez tetik

Şimdi yaylaların sonbaharıdır
Dağları kaplayan süt buharıdır
Yapa yalnız kalmış kuğulu Göygöl
Ağlayan göz gibi buğulu Göygöl
Uzar kıyısında bir sarı kamyş
Kendini seyreder sularda yaz kış
Şimâl küleğiyle kar geliyor, kar
Sunamı tûfandan koruyun dağlar

Dedim doruklarda açan menekşe
Dedi uçabilsem, kuş olsam keşke
Bilmem nasıl sığıdım ben bu derbende
Merih'in, Zühre'nin derdi var bende
Yüzümü yalarken yayla meltemi
Her gece rüyamda bir beyaz gemi
Sularımı yara yara gidiyor
Özlediğim bir diyara gidiyor

Han Kepez çıkarır altın tacını
Her gün bu aynada tarar saçını
Koroğlu yol keser alır baç'ını
Kaçak Nebi unuttur mu öcünü
Deli poyraz doruklarda tar çalar
Dal koparır, can aparır, nar çalar
Uçuşan yapraklar turna teleği
Bulutlar dağların ipek yeleşti

Bir nevrüz sabahı sökerken şafak
Bir şehzâde gelip uyandıracak
Nal sesleri duyacaksın derinden
Öpecek usulca göy gözlerinden
Açma duvağını sır verme ele
Şu fırtına dinsin, yaz gelsin hele
Uyu nâtevân'ım yaralım uyu
Uyu bahtı kara maralım uyu

Bir şiir bıraktım sana hediye
Bu garip yolcuyu unutma diye
Şahidimiz olsun ulu çınarlar
Gün gelir okuyup bizi anarlar
Çınar fısıldaşır pınara söyler
Pınar da üstadım Anar'a söyler
Bu sayede elden ele duyulur
Bizim de adımız şair sayılır

Mesnevî okuyup geçtik Gence'den
İçime bir sızı düştü inceden
Elvedâ bağlarda üzüm derenler
Üzümü unutup hüznün derenler
Elvedâ adını unutan şehir
Elvedâ akmayı unutan nehir
Ata yâdigârı Gence elvedâ
Dalında kuruyan gonca elvedâ

Arif Bük

1955 Giresun Espiye doğumlu.

İlköğrenimini Espiye’de, liseyi Samsun 19 Mayıs Lisesinde tamamladı. 1980 yılında Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun oldu.

Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda öğretmenlik ve yöneticilik (Okul Müdürlüğü) yaptı. Halen Millî Eğitim Bakanlığı Yayınlar Dairesi Başkanlığında Kültür ve Süreli Yayınlar Şube Müdürü olarak çalışmakta olan şair Arif Bük’ün şiirle buluşması lise yıllarında aldığı bir ödülle başladı.

Yönetici olarak çalıştığı kurumlarda edebiyata ve tabii ki şiire dair dergiler yayımladı. Başta Millî Eğitim Bakanlığı olmak üzere çok sayıda resmi/sivil kuruluşlarca düzenlenen şiir etkinliklerine katıldı. Yazdığı şiirler çeşitli edebiyat dergilerinde yayımlanmakta olup kendisi ayrıca Tasavvuf Şiiri ve Tasavvuf Müziği konusunda özel olarak ilgilenmekte.

27.Mart.2010 tarihinde yapılan genel kurulda İLESAM Yönetim Kurulu Üyeliğine seçilmiştir.

FİRAR ET BANA

Gonca güllerden kokular sürün
Çileyi yakan bir şafak vakti,
Karası alınmış renklerde görün
Gökten sıyrılmış bir ufuk vakti.

Sükunet yaralar al dudakları
Dilime söz ol bir gece vakti,
Söndürsün güneş tüm ışıkları
Süzülsün senden bir akşam vakti.

Rüzgar topla pencerelerden
Biriksin sende bir gönül vakti,
İçinde aşk olan hecelerden
Firar et bana bir bakış vakti.

GELİNCİK

Seni bahara sayıyor ömrüm
Ellerinden kalkan kelebekler
Sana muhtaç özüme konuyor
Ellerin ki ellerimdeki yalnızlığı tutar
Ellerin ki dudaklarından kurtardığı gülüşleri
Kalbime sürer.
Ah gelincik sonsuz adresim
Sana baktıkça
Seni kokladıkça
Sende kaldıkça
Üstünden geçen kuşlar
Çöl kumları taşır gecelerime.
Geceler uzar gider, sensiz
Her gece gelir rengin ısınır koynum
Her gece kalbinde soyunur ruhum
Ve her gece sahillerine inerim

Yüreğinden kalkan gemilerin.
Hicran üşür ve ben üşürüm
Üşüdüğüm her gece yangınlar çıkartarak
En derin kuyularda kalır ellerim.
Ah gelincik ebedi aynam
Gözlerin, kara deliklerden gelen bir hülya gibi
İzini taşıyarak göklerin
İltica ettiğim ay'ın arka yüzüdür
Baktıkça delice kabırır içim.
Yalnızlığımın alın yazısını çalan gelincik
Merhamet et de gönül pencereme serpil
Kalbime çakılan soruların
Cevabı koksun titreyen yaprağında.
Seni bahara sayıyor ömrüm
Kalbimin çatlayan tomurcukları
Aşk için kan çekiyor damarlarımdan
Kalbine yatır beni
Bir seher vaktinin neşesinde uçan kuşların
Sesine sığınan kokularla
Uyut beni sonsuza kadar.

KARA GÖZLERİN

Sevda ateşini yürekte yakıp
İçinde sen olan bir bakış gönder,
Gönül bahçesine seherde girip
Eline dokunan bir çiçek gönder.

Hüzün, ellerini yüzüme koyar
Islak gözlerime bir mendil gönder,
İçime uzanmış derin sızılar
Diline dokunan bir şarkı gönder.

Umut caddelere vakitsiz yağar
Ruhum yürekte öylece yanar,
Sen bana ben sana olunca yar
Saçlarına dokunan bir rüzgar gönder...

Can Sınanoğlu

1970 yılında İzmir'de doğdu.

İlk ve orta öğrenimini, Erzurum, Uşak ve Bursada tamamladı.

Bursa Erkek Lisesi'ni bitirdikten sonra Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu.

Medya, halkla ilişkiler, sigortacılık ve özel eğitim sektörlerinde çalıştı.

"*Hastalıklı Gezginin Seyir Defteri*" adlı bir şiir kitabı bulunuyor.

Hasan Bayrı Şiir Yarışması'nda birincilik ve ikincilik ödülleri aldı.

Halen Denizli D Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda psikolog olarak görev yapıyor.

BİR KUŞU DİLİNDEN ÖPMEK

Attila İLHAN'a...

ağzı tütün kokan bir kuşu dilinden öptüm
bir sırça köşk parçalandı genzimde
ıslak bir şive bulandı dudaklarıma
gitme bu gece sarı safran birer
şamdan ilıstirelim yakamıza
gitme tambur çalalım şarkı söyleyelim
bir salgın hastalıktır mızrap
nefsimin değdiği her teli okşar
ağzı tütün kokan bir kuş getirdi beni
dilinden öptüm beraber şakıdık
gitme tamburun en tatlı yerindeyiz şimdi

saçları hasret kokan bir pelerindir zaman
gitme biçimli bir dolunay vücudu gider gibi
sanki hep sen kaynatırdın ıhlamurumu
kekik de koyardın dizeme biraz
hiçbir yere kıpırdama bekle
sonsuz bir melek gülüşüne aldrayım seni

her kapısı binlerce kez çalınmış
köhne bir beyliktir zaman
istilaya uğramış yanmış kutsanmış
yüreğinin incesinden tartaklanmış
yurtsuz bir kavim gibi göçme şimdi

çerçevesi kırık bir rönesans tablosudur zaman
dudağından öptüğüm kuşlar
dilleri violet moru
bana da bulaşsın bırakın
benim de morarsın her yerim
aksi bir siluet gibi gideyim buralardan

GÜVERCİN SEVDASINDAN

soğanların kavrulduğu pembe vakitler
protez düşlerimizle çiğnediğimiz ekmekler basardık
yetişkin dizlerimizdeki çocukluk yaralarına
hınzırca sevişmenin adet olduğu kıyılardaki
sınırsızlık terketti bizi apansız cami önüne

sığındım sana eski kış akşamları
tenimde illegal dudak leşleri
sesimde aykırı şehvet izleri
yalandı uyku masumiyetine düzdüğüm methiyeler
şehvetengiz kuyulardan
kana kana içtiğim yosunlu sular haram
ve bir günah haccıydı usulsüz yolculuklar

şimdi kollarımda hasretin daniskası
enine dilimliyorum boyuna örseleyen
sinemaskop düşlerimi
tüpsüz ve de kayıtsız dalıyorum artık
her defasında parça arttırdığım
transistörlü sevdalara

antik bir kent kadar yıkığım şimdi
kahinlerin ve bilicilerin şehrinde
soluğumu dinleyişin aklımda
sabaha kadar bakışın titreyerek uyanışın
kredisi ödenmiş alacaksız bir otomobille
uzaklaşıyoruz karanlık gecelerden
oysa bilmiyoruz yaşama borcumuzun
ekstresi alınıyoruz

bense habire şiirler yazıyorum
acının lanetli başakları kurusun
kahrın tilki burnu sürtülsün
bunca hıncın içi hıncahınç sevgi dolsun
ve düş kaçakçılarının cehennemi
oduna doysun diye
halbuki güvercin sevdasından ölen
bir çocuk kadar kim bilebilir aşkı

SİZ II

son tangosuydunuz ezelin
ebedin ezik ritüeli
tüm damarlarınızı ayrı çağa
bağlamıştınız da hani
yosun tutmuşstunuz bir aralık
ayaklarınız yalındı gözleriniz -den hali
ellerimdeki sinsilik bulaşmıştı göğüslerinize
ve laf arasında dilinizi çaldırmıştınız

*- ey kadife pelerinli esrik şeytan
soyunulur mu böyle güpegündüz ve şifresiz*

sakin genzinizde eritmiştiniz beni
denizin tuzlusunu severdiniz
bir de göç tutturmuşstunuz -ki göç
sılayı andıran kurak bir leopardır-
yankılı etimde diş izleri
sizi sunmuştum tanrıya

*- ey yanık tenli masum leylak
giyinilir mi böyle tan atımı ve hilesiz*

kanmazdınız inanmazdınız tümcelere
ikna edilmedikçe yürümezsiniz
deştikçe çocukluğunuzu
kıkızıl sirenler ın ın teneke sesleri
evcilik oyunlarında doğurduğunuz
kilden çocuklar řehit dűřműř
kan sıçramış masusuktan yemeğinize

- *ey satir bedenli pilli bebek*
nasıl oyuncaksız kalınır şimdi bu iklimde

Çağrı Gürel

1976 Osmaniye doğumlu. 100. Yıl Üni. Sınıf Öğr. Bölümünde tahsilini tamamladı. Üniversite yıllarında İhlamur adında şiir dergisi çıkarttı. Vakit Çıkmadan(şiir), Her Masal Yarım(şiir), Yüzyılın Maçı(hikâye) kitapları ile birlikte, Teberik adı ile hazırladığı hatırat kitabı bulunmaktadır. MEB Yayınlar Dairesi Başkanlığında çalışıyor.

MEMLEKET

Akar yol bulamayan şehir doğudan batıya
Ölümler çoğalır tabutlar taşar taşınır yamaçlara
Evine dönen akşamın hiç mi gölgesi yok
Alnı mezar taşı şehrin ruhuna fatiha

Minareci Memmet öldü Mescit yıkıldı
Dalgaların sesiyle şenlendi dünya
Yaylalarda büyümüş koyun gözlü çocuklar
Tuzlanıp sarıldılar bir eylül sabahına

Geç kalan herkesin bir bildiği var
Yağmur duasına çıkmak ne kazandırır başağa
Ertelemeye gelmeyen aşk göz kırpar her bir dem
Medine'de başlar gün tutununca kitaba

ÇOCUĞUN YAĞMURDAN İSTEĞİ

Bugün seni beklemiyorduk yağmur
Çamaşır serili bahçede kuşlar
Toprakta göçmen çiçeği biraz ötede
Saklambaç oynuyor çocuklar

Bugün seni beklemiyorduk yağmur
Tavuk, koyun, kuzu dışarıda
Daha babam gelmedi şehirden
Ekmek açıyor annem komşuda

Bugün seni beklemiyorduk yağmur
Say bunu da benim çocuk aklıma
Kusura bakma başka zaman gel
Süzülsün gökyüzünde uçurtma

PELTEK - KEKEME VE EBE

Bi
bi
biy
İ
ki
Ü
üç
Dö
dö
döyt
Beş
Al
tı
Y
ye
yedi
S
s
sse
ssek
sssekis
Do
do

- Tamam tamam Ahmet!
Sayma saklandık.

do
dok
dokus
O
on
On
On
onyü
yüs
Onyüs
Öy
öy
dek
Su

da
Yüs
De
dey
deye
T
tep
tepe
Dü
düs
S
s
ss
ssağ
sağı
m
S
sso
lum
S
so
be
Bi
biy
da
ha
da
Yum
mam
E
e
ebe
-
-
-
-
-
-
-

F
Ff
Fff
Fah
Fah

Fah
ye

Fahrettin:
- Sobe, sobe, sobe!
Hey! Sobeledim.

ye
yet
Fahyet
tin
Fahyettin
E
eb
ebe!

Diyecekti Ahmet
Melekler şahittir ki
Fahrettin ebe!

Dinçer Eşitgin

1974 Zonguldak doğumlu.

İlk ve orta öğrenimini Zonguldak Merkez İlköğretim Okulu (1985) ile Kastamonu Göl Öğretmen Lisesinde (1991) tamamladıktan sonra Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi bölümünden mezun oldu (1995). Aynı üniversitenin Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalında 1996 yılında başladığı yüksek lisans öğrenimini *Bilge Karasu'nun Hikâyelerinde Anlatı Yapısı* adlı teziyle tamamladı (1999). 1995 yılından itibaren Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak çalıştı. 2004 yılından itibaren Millî Eğitim Bakanlığı Yayınlar Dairesi Başkanlığı Kültür ve Süreli Yayınlar Şubesindeki görevine devam eden Eşitgin, Millî Eğitim Bakanlığınca yayımlanan dergilerden *Millî Eğitim*'in ön inceleme kurulu üyesi; *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim*'in yayın kurulu üyesi ve koordinatörüdür.

Dinçer Eşitgin'in şiir, deneme ve makaleleri bugüne kadar, *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim*, *Biz*, *Dergâh*, *Edebiyat Ortamı*, *Felsefe Yazıları*, *Hece*, *Kırağı*, *Millî Eğitim*, *Nev-Bahar*, *Sonsuzluk* ve *Bir Gün*, *Vuslat*, *Yediveren* ve *Yedi İklim* gibi dergilerde yayımlanmıştır.

UZUN KOŞU

bir uçtan bir uca geçilen kocaman bir sokak oluyorum sesin kulaklarıma vurunca dağılınca kimsesi kalmayan şehirlere cesur adımlarla ama korkmaya her an hazır balkon kapısını aralayıp perdeyi sıyrıp üstünden camın ve ışığın sonuna kadar biraz sarhoş biraz her şeyden nasibini almış da doygun gibi pişkin öpüşler akşamında bir uçtan bir uca geçilip bırakılan bir sokak oluyorum sesin kulaklarıma vurunca

geride ıssız bekleyen mavi tokalı güzel bebek salınp uzanıverince kumsala şuh karanlık ve kuytu her köşe başında biriken pılı pırtısıyla seyyarlar bana doğru kaçıyor gök olabildiğine soğuk pişmanlık mermer gibi yalnızlık kurşun gibi henüz ateşe verilmemiş kelimeleri sessiz bir imâyâ sarıp bırakıyor koşup yeni giysiler dikiyorum acemi ve kırılğan geride ıssız bekleyen mavi tokalı oyuncak bebeği savurup uzanıverince kumsala şuh

görüldü ve kayıt düşüldü böyle başladı hikâyem sen buna güldün çok nedendi bilmedim hiç kalbimi nasılsa düşürmüşüm yaramaz çocukların ellerinden güç belâ çekip aldım sonunda âyinleri kaçırmışım günahlar çıkarılmış tövbelere edilmiş dualar kılınmıştı ben geldiğimde cennetiniz cehenneminiz dolmuş beni bıraktınız da diyemedim ey dünya diye haykırdım görüldü ve kayıt düşüldü böyle bitti hikâyem ama sen bu kadar neden güldün bilmedim hiç koşarken konuşayım diyorum belki böyle daha anlaşılabilir çok çözüldüm elimi kâğıtlardan çekip rest desem yeşil çuha köpürse biraz donsa paralar pullar zarlar bahsi en kızışmış anda kapatıp huzuru ben alıp assam duvarıma keyifle çıksam salondan ucuna kıvrılan kedileri etimle beslesem ölünceye dek artık bir daha da gelmesem dünyaya koşarken konuşsaydım diyorum şimdi belki öyle daha anlaşılır olacaktım çok çözüldüm

[*Sonsuzluk ve Bir Gün*, S.6, Ocak-Şubat 2006, s.36.]

OKUDUKÇA AÇILAN

okudum okudum açıldı yollar
harfler heceler kelimelerle
okudum okudum açıldı yollar
kitaplarda uçuşan cümlelerle

okudum okudum açıldı kalbim
ilk öğüdün sonsuz bereketiyle
okudum okudum açıldı kalbim
âlemi donatan kuş sesleriyle

okudum okudum açıldı kapılar
gökten üç elma marifetiyle
okudum okudum açıldı kapılar
bilgelerin bin yıllık hikmetiyle

okudum okudum açıldı zihnim
karanlıkları söndüren şimşeklerle
okudum okudum açıldı zihnim
bir karnaval oldu renk cümbüşüyle

okudum okudum açıldı gözlerim
yeni dünyaların eşliğinde hayretle
okudum okudum açıldı gözlerim
ve açıldım ufuklara yeni sözlerle

[*Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim*, S.126-
127, Ağustos-Eylül 2010, ss.5-6.]

KİM/LİK

kim bekliyor ayrılıkları şehirleri kalpleri ve çocukları bölen
hatıraları birden avuçlarımıza yığınca yağmur soluğu cenaze
çıtkırıldım anahtarlarla teker teker devrilen cilveli metin kapıları
ardımdan kim sürgülüyor böyle acımasız soluksuz ve korkak

mızrak uçlarında kan gölü bir öfkeyle çıldırmış köhne nazarlar
azar azar alnımın ortasında depreşen yanlış bir yara açıyor
kim sesimi ünlüyor bilmediğim tepelerden yankılatarak ardarda
başucumda açan rüzgârlar katıla katıla hangi cepheye koşuyor

çoğalttım kendimi kendi ömrümle yaslandım uçsuz bucaksız haritaya
ortaasyadan bir tutam baharat anadoludan bol güneş önavrupadan hırs
balkanlarda tırıs dörtnala doğudan batıya batıdan doğuya tersin tersin
aheste kervansaraylarda avrupada asyada canboğazda burada kervan

[*Edebiyat Ortamı*, S.2, Mayıs-Haziran 2008, s.10.]

Erdal Çakar

Erzincan 1960 doğumlu.

ilkokul ve ortaokulu Erzincan'da, İmam Hatip Lisesini İzmir'de bitirdi ve Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden 1984 te mezun oldu.

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'nda çalışmaktadır.

Şiir ve yazılarını Dergâh, Kayıtlar, Yedi İklim, Bürde, Hece, Edebiyat Ortamı, Sosyal Politikalar, Edep ve İhtiyar dergilerinde yayımladı ve yayımlamaktadır.

Hece Yayınlarından çıkan Sır Gölgeleleri ve Sultana Mektuplar isimli iki şiir kitabı bulunmaktadır.

YAŞAMAK

Uzamaz can çarmihına gerilen bu toprak
Beni örtme ey can
Bedenim mühründür
Ne ki kanım bülbül sulayan

Yusuf bekleyen kuyudur
Şiir bekleyen gözlerim
Aşkımı kanatırsın deşme hülyamı

Keskin virajlarda dürülür dünya
Can genişler
Ünlüleri olmayan
Bir alfabe olur hayat

Can yuvarlanır
Nefsin yokuşlarında
Göz göz olur
Seyre dalar
Hücresinde çile doldururuz bir harfin
Kanatlarında bir kanlı gömlek
Biliriz
Takma kanat kullanmaz melekler

Nefsin eleğinde eriyen şeytan
Ve mumyalanmış vesveseleri
Köpürtür karanlıklar
Bir nefes mesafede mahmuzlanan ateş
Beynimizde pas
Yanıbaşımızda çocuklar
Elimsende oynuyorlar
Kabaran sesleriyle.

MAKAMDAYIM

Soruyorum ey insan
Hangi makamdasın

Cesedi yırtılan günden fişkıran benlik
Yok'un çarmihına gerilen yokluk

Şimdi ağıt vaktidir
Susmaz ölüler
Zaman salında mehtapsız insan
İşte ayna ve onu tutan el
İşte sen ve aynada yoksun

Eller bakımlı
Ayna sırlı
Kendisini unutup, unutuşunda büyüyen gölge
Nedeni yok muydu suya vurulan mührün

Işığın kan izleri var
Kan kokusu var mahreminde
Gözlerimde sürekle avı
Yıldızları vuracağım

Su susayınca içilendir su
Kokusuz gülde aranan ne
Büyüyen toprak mı
Yoksa biz miyiz
Çiğ düşmüş gözlerine nazlı seher vaktidir
İşte ayna işte el
İşte unutuşların ve tüm sırların
Al ve kaybol

SULTANA MEKTUPLAR - 13

Bir rakkase dilimin altından kayan kelime
Dönüyor en delişmen işvesiyle
Eteğinin rüzgârına yapışmış kırmızı karanfil
İndiriyor zihnimin bulutlarını kan çanağı bir nisan ortasına.

Resminden dökülen renkleri
Bir ressamın hayatından akarken gördüğümde
Irmaklarım beni çoktan terketmişti.
Ama yılmadım ben,
Leylanın hayalinden vazgeçme provolarından
Bir yanım çöl adağı,
Bir yanım seni sevmekle meşgul.

Yarımsa bir aşk, öyküsü tamdır,
Kays akıllanırsa, Leyla kötürüm olur
Sultanım,
Çölümüze nazar değmesin,
Neyimiz kaldı ki Leylanın nazından başka.

Fahrettin Koyuncu

Fahrettin Koyuncu, 1965 yılında Manisa'nın Üçpınar beldesinde doğdu. 1990 yılında Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. Ankara, Kastamonu ve Zonguldak'ta Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak görev yaptı. Koyuncu, halen Denizli'de, Kayhan Zehra-Nihat Moraloğlu İlköğretim Okulu'nda Türkçe öğretmeni olarak görev yapıyor. İlk şiiri 1988 yılında "Yazıt" dergisinde yayımlandı. O tarihten beri çeşitli edebiyat dergilerinde (Damar, Varlık, Adam Sanat, Uğraş, Eski, Şiir Ülkesi, Biçem, Düşlem, Çağdaş Türk Dili, Şehir, Sunak) şiirleri ve yazıları yayımlanıyor. Fahrettin Koyuncu, Zonguldak'ta yayımlanan edebiyat dergisi "Uğraş"ın yazı kurulunda görev aldı. Halen Zonguldak'ta çıkan "Şehir" ve Denizli'de çıkan "Sunak" dergisinin çıkışına katkıda bulunuyor. 2008'den beri yerel Horoz gazetesinde "Horoz Çocuk" adlı bir çocuk sayfasını (150. sayıdır) hazırlıyor.

Fahrettin Koyuncu'nun kitapları: *Korkarım Ele Verecek* (Şiir, 1992) / *Düş Darasını Yaşamın* (Şiir, 1995) / *Düş Körükçüleri* (Şiir İnceleme, 1997) / *Zamanın Zembereği* (Şiir, 2000) / *Taşlar Oldum Zamanda* (Şiir, 2008) / *Koca Yusuf Görmeliydi* (Biyografik Röportaj, 2010) / *Bir Düşse Yolculuk* (Gezi, 2010).

Çocuk Kitapları: *Sözcüklere Kuşlar Konar* (Şiir, 2007) / *Samuray Saksağan* (Fabl, 2008, İkinci baskı 2010) / *Gökyüzünün Kanatları* (Şiir, 2009)

Fahrettin Koyuncu, "Düş Darasını Yaşamın" adlı şiir kitabı ile Kocaeli Üniversitesi Şiir Üçüncülüğünü, "Sır Değil" adlı dosyasıyla 2005 İbrahim Yıldız Şiir Ödülü Birinciliğini ve "Samuray Saksağan" adlı kitabıyla da Mevlüt Kaplan Edebiyat Ödülleri Üçüncülüğünü kazandı.

ESKİ ADRES

Gözlerimde içimin adresi
Yanık kokusu ve kan izleri, bir sürü
Bir kadından dönen yangın yalnızlığı
Ellerim eski ve ürkek, kımıltısız
Gözlerimde içimin kanaması
En iyisi ben burada ineyim

Suyun suskunluğundan çıktım
Yenildim zamanın aynasına, pes
Kumların sessizliği, taşın sesi oldum
Gözlerimde dinmeyen İzmir iniltisi

Ağacın sesini dinledim, usuldu
İçimi buluta sardım, oh dedim
Kuşlar uçtu, yağmur kesildi birden
Durdum, kınaladım avuçlarımı
Gözlerim içimin eski adresi

Devinsem diyorum kendimde bir zaman
Yollardan çıkıp dağlara vursam
Nakarata olsam bir türkünün, susmasam
Çocuklar ölmese en yakınımda, gülsem
Gözlerim, içimden bir yürek çıkarır mı?

ÇATAL GÖZ

Öyle konuşamam diyorum
Dilim çatal
Kartal yuvasında telek arayan aymaz
Gözleri keskin
Dili çatal
Kelimelerinde hep kan

Can atarım şimdi ulak olmaya
Yel olmaya can atarım
Bir elimde kan
Öbüründe piştol
Kınalar yakarım kelimelere
Kartallara bayrak

Bak, ellerim üşüdü
Sımsıcak gömütler bul bana
Sımsıcak düşlere sar

Gelirim dersem, yalan
Uzadıkça uzarım sözden söze
Irmakların dibinde alttan alta
Bulutlarda yayan yapıldak

Sırra kadem bassam da
Dinmez bu sızı bende
İllâ kale, illâ yol
Söver sayarım bozuk kelimelerle

Bak, ellerim üşüdü, bırakma
Sımsıcak gömütler bul bana
Sımsıcak düşlere sar beni

ŞİİRİM KANADI

Sesimin kavladığı yerde düştüm, şiirim kanadı
Kına yaktım göğün yüzüne, yuvarlandım
Keşke kısa pantolonum uzamasaydı, dedim
Ot koksaydı keşke, ellerim ayaklarım

Elimin kanadığı yerde düştüm, şiirim kanadı
Üç vakte kadar gelecektim, hani kuşlarım
Avluda çimenler, yağmurun serinliği, toprak
Efil efil gözler şimdi, önüm ve ardım sıra

Düşlerimin çoğaldığı yerde düştüm, şiirim kanadı
Boncuk boncuk terledim, upuzun ve uykusuz
Eğrildi çemberim, taşlarda tökezledim, suskunum
Artık kim öle kim kala, terzimin söküğü dikik
Sözcükler kaçtı bütün oyunlardan, suskunum

Dilimin acıdığı yerde düştüm, şiirim kanadı
Yıkandı zaman kendi suyunda, ben aktım
Göğü örtündü karanfiller, mavilerde uyudum
Oyunlarım kaldı bana, ebe benim, saklanın.

İlhan GÖZETEN

1969 Tavas Doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Tavas'ta tamamladıktan sonra Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Yan Alan Türk Dili Bölümünden mezun oldu. Askerliğini yedek subay olarak tamamladı. Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı çeşitli okullarda öğretmenlik ve yöneticilik yaptı. 2006 yılında Uzman Öğretmen oldu. Tavas Gençlik ve Spor Müdürlüğünü üstlendi. Tavas Halk Eğitim Müdürü iken 2010 yılında Kale Halk Eğitim Müdürlüğü'ne Müdür olarak atandı. Halen bu görevini sürdürmektedir. Evli ve üç çocuk babası olan GÖZETEN, İngilizce biliyor.

Meslekî alanda bir çok ödüle sahip olan İlhan GÖZETEN, çok sayıda sempozyum, çalıştay, sergi, fuarlara katılarak, buralarda aktif görev aldı. Program sunuculuğu ve tören sunuculukları yaptı ve hâlâ devam etmektedir. Başta TRT olmak üzere, ulusal ve yerel televizyonların canlı kültürel programlarında konuşmacı oldu. TRT arşivi için yapılan kültür programları çekimlerinde görev aldı. Geçen sene Kızılcabölük Belediyesi ve İLESAM'ın katkılarıyla gerçekleştirilen "Kızılcabölük 1. Özüstü Şiir Akşamları" adlı Edebî - Kültür Festivali'ne şair olarak katıldı. Çeşitli dergilerde yazarlık da yapan GÖZETEN, Halk Kültürü ve Yöresel Kültür üzerinde araştırma ve derlemeler yapıyor, şiir yazıyor.

YA NASIP

Coşkuyla başlayan sabah,
Ümit ile sevinç devam ederken,
Simitçi karşıdan göründü.
Ekmek parası için giderken
“- Simiiiiitçi... Taze Simiiit...”
Sesleri geliyor yakınlardan;
“-Çaaaycııı...-Suuuucu...”

Sonra şehrin ağır iş temposu,
Koşuşturmalar, bağırtılar, çağırtilar...
Ve..
Her sabahın gayesi;
Ekmek Parası...

Sağda bir ayakkabı boyacısı;
Taka da... Takada... Tuka da...
Diğer elinde kadife bez parçası.
Fırçası tahta sandukada.
Tebessümü yüzünde;
“- Boyansın. Ya nasip size varsın.”dilinde.

Çizgili yüzlü işçinin elinde kürek,
Çıkmış meydana; “Ya Nasip.” diyerek
Arkasında direk.
Bir de kocamaaan
Mangal gibi bir yürek.

Hemen karşıda, sırtı yüklü bir hamal,
Hamalın yükü ağırlığının iki katı,
Ama mutluluktan dört köşe suratı
Ya nasip, Ya nasipte aklı.

Sonra güleç yüzlü bir çocuk;
Omzunda babasının eli,

Umrunda mı dünya; eli kalemlî, neşeli mi neşeli,
“- Okuyacak mı çocuk?” diye soranlara;
“- Bakalım, Ya Nasip...” Babasının söylediği.

Terzi ırağı açıyor dükkanını ustasının
Uсталık öğrenmek kolay mı?
Ne yapsın?
Dilinde Besmele, yüzünde mutluluk,
Parmakları üşümüş, ovuşturuyor durmadan,
İçeriye girecek; ütüyü kızdıracak,
Sonra başlayacak teğele.

Karşidan bıyıklı gür bir ses:
“- Şerbetçiii... Soğuk şerbeeeeet...Karlı şerbeeeeet...”
Sordum meraktan nihayet;
“-Kolay gelsin şerbetçi. İşlerin nasıl?”
Tebessümle cevapladı;
“- Sağ ol.
Ya nasip. Çıktım yola,
Dolaşmakta olsa gerek keramet.”
Diyerek yolları arşınlamaktadır.

Kaldırımın hemen üstünde,
Kasap dükkanının kapısında,
Sarı, benekli bir kedi.
Mahûr gözlerle bakmakta.
Bu gün ne yer acaba?
Yiyecek mi eti ya da çiğeri?

Hep coşku, hep ümit, hep koşmaca.
Ya nasip, ya kısmet
Ve;
Sabah demişler bunun adına.
Dünya ahvali bu;
Kimler,
Kim bilir hangi dostlar çıkar karşıma?

BİR PENCEREM OLSAYDI

Bir pencere olsaydı koskocaman,
Sevgiyi hep oradan seyretseydim,
Taşısaydı keşke hiç yorulmadan,
Unutulmayan keyif simaları,
Siması unutilan insanları,
Ebemkuşaklı haleler sarsaydım.

Bir pencere olsaydı uçuk yeşil,
Hatırladığım kadar hayal meyal,
Şöyle yol üstü, biraz da yüksekçe,
Boya ebemkuşağı köprüsünde,
Narççeklerinin kokularını,
Getirseydi bana sabah rüzgârı.

Bir pencere olsaydı çok çiçekli,
Paylaşmak için sevgi güzelliğini,
Onun altından insanlar geçerken,
Olanca gücümle tutup, yürekten,
Tutup çekseydim de ellerinden,
Hepsini o pencereden içeri,

UYUSUN

Geleceğin umudu çocuğumuz,
Dokunmayın biraz daha uyusun.
Gözyaşında boğulmasın sabrımız,
Dokunmayın biraz daha uyusun.

Ağlamayı hiç öğretmeyin ona,
Boynu bükük, öyle garip durmasın.
Verin emziğini minik ağzına,
Dokunmayın biraz daha uyusun.

Çiçek açsın gülerken, gül yüzünde,
Güzelce söyleyin o ağlamasın.
Güzellikler görsün minik düşünde,
Dokunmayın biraz daha uyusun.

Doyurun hele karnını güzelce,
Açlık, susuzluk nedir öğrenmesin.
Tam alın kucağınızı sevgiyle,
Dokunmayın biraz daha uyusun.

Hıçkırıkları öğretmeyin ona,
Acının ne olduğunu bilmesin.
Temiz duygularıyla yatağında,
Dokunmayın biraz daha uyusun.

İsmail Karakurt

Yozgat Sarıkaya Emirbey Köyü doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Yozgat ve Kayseri'de tamamladı. Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümünden 1989'da mezun oldu.

Yazmaya üniversite yıllarında başladı. Şiir ve yazıları Aylık Dergi, Albatros, Araf, Argos, Dergah, Hece, Kanat, Kayıtlar, Kırığı, Kum Yazıları, Milli Eğitim, Palandöken, Yalnızardıç, Yedi İklim'de yayımlandı. Şiirlerinde varlığın ve hayatın anlamı üzerinde yoğunlaşarak, coşkulu bir edayla; aşkı, ölümü, çocukluğu, bozkır saflığı ve dinginliğini, kendi kültürümüzün klasik ve taşralı katmanlarından devşirdiği unsurlarla yoğurarak, köklü bir ses, yeni bir hazla işledi. Temiz, yumuşak, masalsi bir dili var. Yazılarında ise şiir ve şiirin metafizik tartımları, çocukluk üzerine küçük açılımlar, içsel söyleşiler yapıyor.

İlk şiir kitabı Simurg (MEB 1992) ile Türkiye Yazarlar Birliği tarafından 1992 yılı şiir ödülüne lâyık bulundu. İkinci şiir kitabı Mahrem Meczazlar (1999 Ankara) Hece Yayınları arasında çıktı. Çocukluğum Bir Çocuk (MEB 2005), şairin üçüncü şiir kitabı. Ayrıca Aktarın Gül Odası (şiir), Pörçük Meşkler (deneme), İpek Böceği (Masal) adlı dosyaları ise yayıma hazır.

Halen Manisa Turgutlu Anadolu Lisesi]]nde çalışmakta ve harflerle yolculuğuna devam etmektedir. Evli, Mevlâna Yusuf ve Selçuk Eren adında iki oğlu var.

İLİTHYA

Suskunluğun taşa işlenmiş bir dil
Suskunluğun başında taç, zamana çiçek açan

Aradan yüzyıllar geçmiş
Arada yüzyıllar varmış
Aradaki yüzyıllar ne ki
Bana bir şey oluyordu İlıthya¹
Bana bir şeyler oluyordu
Arada yüzyıllar olsa da
Sen bir mermerin dili olsan da
Biliyordum, annen Hera² istemese de
Bir gün buluşacağımızı.

Bir defasında, düş bahçelerinde gibi
Ağaç kabukları, çürümüş yapraklar
İki yanı taş patikadan
Heraldeia – Salbase³ antik kentine tırmanırken,
Bulutlar gökyüzünde şarkı söylüyor
Tmelos⁴ çayı nazlı nazlı akıyordu ovada

Soğuca inandım, kavuşmaya da, mevsimin birinde
Zeytinler, badem ağaçları, tepeyi süsleyen çalılar
Adaçayları, yabani anasonların beyaz çiçekleri ve yakıcı kokusu eşliğinde
Vakte kanı damlayan
Uzun saplı gelincikler eşliğinde,
Sana biraz daha yaklaşıırken
Sanki ellerimin içi rüzgâr rüzgârdı
Sanki rüzgâr beni alıp gökyüzüne götürüyordu,
Oysa sen buradaydın, işte karşımdaydın
Kırların akıl hocası bir çoban

Yastığına koymuş başını,
Koyunlarını, kuzularını, keçilerini otlatırken
Kabartmasını bekliyordu köpeğiyle
Çobanların koruyucu babası Zeus Ktesios Patrios⁵'un
Elmalarını bekliyordu
Hesperides⁶ Ağacının altın altın...

Biliyorum İlithya, annen Hera istemese de
Ben de bir savaşçıyım
Yenilgiyi kabul edemem, edemezdim
Günün birinde buluşacağımızı biliyordum
Zamanın tüyleri yeşile döndüğünde
Geldim işte yüzyılların içinden
Bağların ruhları, üzümlerin ışıltılarıyla
Geldim Sardes⁷'ten, boğazımda ateşli bir ip,
İçimde ince bir sızı,
Uzak kalışlardan, oyalanmalardan bir savaş çıkartarak
Bir kahraman, bir şair olarak geldim işte

Sen buradaydın, bir ekmek buğusunda
Bulutlar arasından püsküren gün ışığı oklarla
Yanında yay ile uğraşan diğer adamlarla
Ağaçların önünde duran adamlarla
Uyku çimenliğine serilmiş komşu kızlar, iyilik tüten anneler
Neşe içinde buradaydı
Çocuklar
Kaplumbağalar,
Deliler, yalvaçlar
Göklerin ve yerin bütün tanrıları,
Ve geyikler üzerinde periler
Buradaydı.

Zamanın tozunu alan aydınlık
Mermerlerin nabzıydın sen sonsuza kadar
Mermerlerin zambak dili
Ah bu dünya;

Diri olan kimdi, iz bırakan kim?
Şiir okuyucusu adamlar yıldız yıldız
Göğün derinliğinden yerin coşkısına bakarken
'Kızılcabölük' adamlar ışıktan bir kalple bakarken
Uzaktan narçiçekleri alev alev bakarken
Zamanı fotoğrafta donduran adam gülümsemeyle bakarken
Taş da gülüyordu zamana damar damar
Ey taşların gördüğü rüya
Ey büyunün mermerden heykeli
Ey bahtımın uykuya dalan şarabı
Ey yontunun seninle yek-vücut olmuş güzellik uykusu;
Omzuna dayadığımda büyük bir sütun gibi omzumu
Kader bu, bir ambrosia⁸ kokusu yayıldı havaya
Toprakla gök birleşti sanki

İlithya, İlithya...

[30 Nisan 2010 Kızılcabölük - 2 Mayıs 2010 Turgutlu]

- 1 İlithya: Zeus ile Hera'nın kızı. Doğum ağrıları tanrıçası.
- 2 Hera: Zeus'un eşi. Nar, zambak, inek, akrep ve tavus kuşunu simgeleyen tanrıça.
- 3 Heraldeia – Salbase: Babadağ(Salbase) sıradağının güney eteklerinde kurulmuş antik kent kalıntısı. Deprem ve doğal afetlerle yıkılan şehir harabelerinin çoğu yer altında kalmıştır.
- 4 Tmelos: Heracleia antik kenti ile Geyre - Karacasu'daki Aphrodisias kentini Tmelos çayı birbirinden ayırır. Her iki şehrin nehir tanrısı Tmelos'tur.
- 5 Zeus Ktesios Patrios: Mitolojide çobanların koruyucu tanrısı
- 6 Hesperides Ağacı: Hesperidlerin, elma meyveleri altından olan ağacı.
- 7 Sardes: Manisa'nın Salihli ilçesine bağlı Sart kasabası yakınlarında bulunan ve Lidya(Lydia) devletine başkentlik yapmış antik kent.
- 8 Ambrosia: Yunan mitolojisine göre kimi zaman Tanrıların yediği ve içtiği ve genel olarak "sonsuz hayat" veren balımsı bir madde. Homeros'un anlatılarında nektar olarak tasvir edilir ve hoş kokulu olduğu söylenir.

ELMANIN TÜRKÇE ŞİİRİ

Yoldaydım; bu dedim, işte bu:
Elmanın sesini duydum!

Elma mı dedim;
Elma dediğim, bir ses
Elma dediğim, sesindeki şiir
Duru ve baş döndüren!

Daha önce
Dinlememiştim hiç elmanın şiirini
Türkçeyle, taze yara kadar sıcak
Türkçeyle, aynı kumaştan bir ses
Mermerlerin uykusu kıvamında
“çiçeklerin açtığı bahçeler gibi kokan”
Bahar sürgüsü dünya belleğine

Şükürler olsun Tanrım,
Yaptığım belli:
Türkçeyi yaşamak, Türkçeyi sevmek
Şiir ırmağına bir ses eklemek...

Elma dediğim, bu
Elma dediğim, bir ses
Bir ateşi buldum elma sesinde
O sesi öpüyorum, bir türkü ateşi,
Elma dediğim, ana dilim;
Ana dilim, bala dilim, rüya dilim, her şeyim
Nice şair, senden emmiş şiirin sütünü.

Çocukluğumdan bilirim,
Çocukluğumdan bildim;
Elma şiiriydim ben,
Elmanın Türkçe şiiri!..

YAĞMUR İLAHİSİ

Bütün gün yağdı yağmur
Bütün gün dinmeden.
İncir ağacıyla birlikte
Serçe sesleri de ıslandı.

Bütün gün yağdı yağmur
Bütün gün pencerede bekledim
Evin balkonunda- ama hayır
Bütün gün dinmeden yağdı.

Bütün gün yağdı yağmur
Hiçbir çocuk bu kadar ağlayamaz
Hiçbir âşık bu kadar ağlayamaz
Açken dedim aşkta dedim.

Bütün gün yağdı yağmur
Yanağı kabardı toprağın.
Senden gelen bir armağan bu,
Bütün gün hamdolsun, Tanrım!

Bütün gün yağdı yağmur
Telefondakine mesela
İki baş iki yalnızca mesela
İçinden geçenleri duyarak.

Bütün gün yağdı yağmur
Bütün gün uslanmadı deli.
Bütün gün yağdı yağmur
Bütün gün uslanmadı gönül...

İsmail Şakar

1955 Yılında Tavas'ta doğdu. İlkokulu ve ortaokulu Tavas Lisesi Orta kısmında bitirdi. 1975 Yılında Çanakkale Gökçeada Atatürk Öğretmen Lisesini bitirdi. Aynı yıl Sivas İli Kangal İlçesi Tilki Hüyük köyünde çok sevdiği öğretmenliğe başladı. Daha sonra aynı ilçenin Çayırova Köyüne atandı. Beş yıl burada görev yaptıktan sonra Denizli İli Tavas İlçesi Seki Köyüne atandı. On yıl gibi uzun bir süre burada görev yaptı. 1988'de Anadolu Üniversitesi Açık öğretim Fakültesi Eğitim Önlisans diploması aldı. Okuma sevgisini Seki'lilere aşıladı. 1990 yılında Tavas Merkez Bekir Güngör İlkokuluna atandı. Bu okulun kapatılarak Anadolu Lisesi olmasından sonra Hâkimiyet İlkokuluna atandı. 17 Kasım 1996'da Müdür Yardımcısı olarak göreve başladı. Osmanlıca kayıt kütüğünü Türkçeye çevirerek, okulun tarihçesini ortaya çıkardı. Mesleğinde 30. yılını doldurup Müdür Yardımcılığı görevini sürdürürken 31.08.2005 tarihinde emekli oldu.

Şiir denemelerine öğretmen lisesi yıllarında başladı. Çeşitli konularda yüzü aşkın şiir yazdı. Tavas'ın kültürel ve folklorik özelliklerini anlatan onu aşkın şiiri bulunmaktadır. Şiirlerinde gerçekçiliği işlemektedir. "Yüreğimin Sesi" isimli bir şiir kitabı bulunmaktadır. Evli iki çocuk babası olan İsmail ŞAKAR, şiir ve nesir yazı çalışmalarına devam etmektedir.

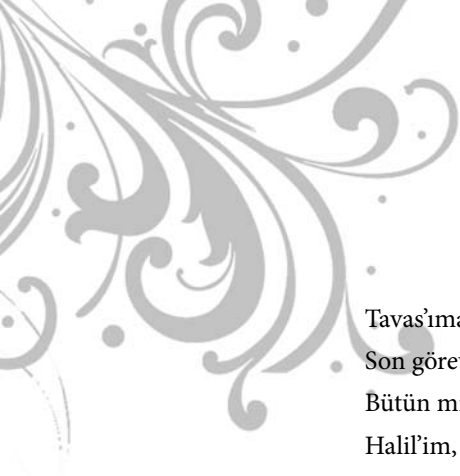

ŞEHİDE AĞIT

Bir haber geldi Hatay, Erzin'den
Analar hıçkırır, ağlar genzinden
Yüreğim sızladı, figan sesinden
Halil'im, Halil'im aslan Halil'im
Vatanın bağına yaslan Halil'im.

Sofular Yaylası'nda hain pususu
Şehit oldu, anaların kuzusu
Yüreğimde vatanımın sızısı
Halil'im, Halil'im aslan Halil'im
Vatanın bağına yaslan Halil'im.

Ateş düştüğü yeri yakıyor
Herkesin gözünden yaşlar akıyor
Cenaze korteji yokuş çıkıyor
Halil'im, Halil'im aslan Halil'im
Vatanın bağına yaslan Halil'im.

Tavas'ıma gurur verdi şehidim
Son görevimi yapmak, benim ahitim
Bütün millet oradaydı, şahidim
Halil'im, Halil'im aslan Halil'im
Vatanın bağına yaslan Halil'im.

Aynı sülalenin iki şehidi
İşte vatan sevgisinin teyidi
Anası, babası yaktı ağıtı
Halil'im, Halil'im aslan Halil'im
Vatanın bağına yaslan Halil'im.

Yürekleri vatan için atıyor
Şehit olmuş, uzanmışta yatıyor
Kanlarını bu toprağa katıyor
Halil'im, Halil'im aslan Halil'im
Vatanın bağına yaslan Halil'im.

İsmail Şakar'ım, doğrudur özüm
Ruhun şad olsun, Halil Taş söz'üm
Vatan sağ olsun, benim son sözüm
Halil'im, Halil'im aslan Halil'im
Vatanın bağına yaslan Halil'im.

[21.03.1998 - Şehit Jandarma Komando
Onbaşı Halil Taşsöz'ün Ruhü şad olsun.]

SENDE BİR GÜN YAŞLANACAKSIN OĞLUM

Hayat merdivenine tırmanacak
İneceksin, bir gün gibi çabucak
Güçsüz kalıp bastona dayanacak
Senden bir gün yaşlanacaksın oğlum.
Senden bir gün yaşlanacaksın kızım.

Sırma gibi dişlerin dökülecek
Keskin gözlerin ferisi çekilecek
Belin bükülüp, boyun büzülecek
Senden bir gün yaşlanacaksın oğlum.
Senden bir gün yaşlanacaksın kızım.

Koşar adımların çok küçülecek
Yatsan bile yatakta yorulacak
Boş geçen günlere üzülecek
Senden bir gün yaşlanacaksın oğlum.
Senden bir gün yaşlanacaksın kızım.

Gençliğinin kıymetini bilmeden
Boş yaşama, defterinden silmeden
Doğru yaşa, ihtiyarlık gelmeden
Senden bir gün yaşlanacaksın oğlum.
Senden bir gün yaşlanacaksın kızım.

Sözlerimi sakın atma yabana
Bakmadıysan sen annene, babana
Yapacaklar, gör aynısını sana
Senden bir gün yaşlanacaksın oğlum.
Senden bir gün yaşlanacaksın kızım.

TAVAS'IMA DOYAMADIM

Zümrüt gibi ovasına
Mis gibi çam havasına
Zeybeklerin yuvasına
Doyamadım, doyamadım.

Doyamadım, doyamadım
Tavas'ıma doyamadım
Zeybeklerin yuvasına
Doyamadım, doyamadım.

Bol cevizli baklavaya
Kakule kokan kahveye
Karanfilli leblebiye
Doyamadım, doyamadım.

Doyamadım, doyamadım
Tavas'ıma doyamadım
Bol cevizli baklavaya
Doyamadım, doyamadım.

Meşhur Tavas kavununa
Tatlı bakraç yoğurduna
Bağda oğlak kebabına
Doyamadım, doyamadım.

Doyamadım, doyamadım
Tavas'ıma doyamadım
Bağda oğlak kebabına
Doyamadım, doyamadım.

Yumuşak bazlamasına
Patlıcan közlemesine
Hep beraber yemesine
Doyamadım, doyamadım.

Doyamadım, doyamadım
Tavas'ıma doyamadım
Patlıcan közlemesine
Doyamadım, doyamadım.

İsmail Yakut

1950'de Denizli'nin Tavas İlçesi Kızılcabölük Bucağı'nda dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu memleketinde, liseyi Denizli'de bitirdi. Yüksek tahsilini Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde (1970-1974) tamamladı. Milli Eğitim Bakanlığı tarafından burslu olarak Fransa'ya gönderildi. "Paris-IV Sorbonne Üniversitesi'nde" Doktora yaptı (1974-1979). Doktora tez çalışmaları esnasında, Sorbonne Üniversitesi'nde Mukayeseli Felsefeler Dalı'nda İhtisas Diploması aldı (1976). Kahire (Mısır) Üniversitelerinde araştırmalarda bulundu (1976-1977). Paris Tıp Fakültesi'nin Juvisy Dokümantasyon Merkezi'nde araştırmalar yaparak "Anthropologie biologique" sertifikası aldı (1978). 1979'da İslam Felsefesi ve Mukayeseli Felsefeler dalında Paris-IV Sorbonne Üniversitesi'nde hazırladığı evrim teorileri üzerindeki Doktora tezini "Pekiye" dereceyle savunarak yurda döndü. Erzurum Atatürk Üniversitesi İslami İlimler (İlahiyat) Fakültesi'ne Dr. Asistan olarak girdi (1980). KKTC'nde Yedek Subay olarak askerlik yaptı (1980-1981). Yardımcı Doçent oldu (1982). İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü Türk-İslam Düşüncesi Tarihi Anabilim Dalı'na naklen tayin oldu (1984). Doçent oldu (1986). İslam Felsefesi Profesörlüğü'ne yükseltildi ve akabinde S.D.Ü. İlahiyat Fakültesi Kurucu Dekanlığı'na tayin edildi (1993). Üç dönem arka arkaya dekanlık yaptı (1993-2003). Bu arada Sosyal Bilimler Enstitüsü Kurucu Müdürlüğü görevini de yürüttü (1993-1999). Halen Antalya Akdeniz Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Çok iyi derecede Fransızca ve Arapça bilen Prof. Dr. İsmail Yakut'un birçok yayını bulunmaktadır. Çalışmalarının bir kısmı İngilizce, Fransızca, İspanyolca, Arapça, Almanca ve Japoncaya çevrilmiştir.

30 yılı aşkın akademik hayatında birçok başarılarına imza atmış bulunan Prof. Dr. İsmail Yakut'un; yayınlanmış kitaplarının sayısı 20'den; yerel ve ulusal televizyon kanallarında katıldığı sohbet ve tartışma programlarının sayısı 40'dan; Atatürk, Din, Laiklik ve Cumhuriyet konularında asker ve sivillere verdiği konferansların sayısı 50'den; ulusal ve uluslararası sempozyum, kongre ve panel gibi katıldığı bilimsel toplantıların sayısı 120'den; yurtiçi ve yurtdışında bilimsel ve kültürel konularda verdiği konferansların sayısı 600'den fazladır.

Şiir Kitapları

Yakut'tan Tarihler Ötüken, İstanbul, 2009

Zaman Değirmeni-Dörtlükler Ötüken, İstanbul, 2009

Hikmet Bahçesi (Basıma hazır)

ÇAYNAME (Aruz)

Geri döndürmem emîn ol her defa
İçerim ben, çaysız olmak bir cefa
Her yemekten sonra içmek bir vefa
Çay devadır, çay devadır, çay deva

Her muhabbet meclisinde aranır
Çay bulunmazsa bu gönlüm daralır
İçmesem onu, beni benden alır
Çay şifadır, çay şifadır, çay şifa

Eski sevdadır değildir hiç yeni
Çay getirmezsen sevemem ben seni
Hem bırakma sen bugün çaysız beni
Çay safadır, çay safadır, çay safa

Çaykolik, çayyaş ne dersen de bana
Çay getir, gönlüm ola senden yana
O zaman kurban olur Yakut sana
Çay devadır, çay şifadır, çay safa

İSTANBUL'UM

Yeniyle eskisi iç içe girmiş
Süslenip bezenmiş hane gibidir
Nice devirleri görmüş geçirmiş
İstanbul'um bir efsane gibidir

Kıyılarında Boğaziçi'ndeyim
Yedi tepesinde Haliç'indeyim
Sanki ben cennetin tâ içindeyim
İstanbul'um bir efsane gibidir

Boğazında gerdan telli duvaklı
Gelin sanırsın içinde sır saklı
Onu gören âşığın gider akli
İstanbul'um bir efsane gibidir

Orada olmanın sevdası başka
Her bir güzelinin edası başka
Yanık âşıkların sedası başka
İstanbul'um bir efsane gibidir

İnsanı mest eder havası aş
Som altındır derler toprağı taşı
Cihanda yoktur hiç eşi yoldaşı
İstanbul'um bir efsane gibidir

Şairleri celbetmede mâhirdir
Gönülleri yakan ünlü şehirdir
Kimine baldır kimine zehirdir
İstanbul'um bir efsane gibidir

Tarihe mâl olmuş nice şanı var
Medeniyetler görmüş destanı var
Onun Yakut gibi bir hayranı var
İstanbul'um bir efsane gibidir

İĞNESİ VARDIR

Dostlarını iyi seç onlardır seni yüceltecek
Yüzüne her güleni dost sanıp deme nesi vardır?
“Her tatlı söze aldanma sakın” dedi bir muhakkik
“Ağzında bal olanın kuyruğunda iğnesi vardır”

Kadir Yatağan

1962 Denizli Yeşilyuva doğumlu olan şair,ilk ve orta öğrenimini kasabasında yaptı. Aydın Ortaklar Öğretmen Lisesinden 1979 yılında mezun oldu. Dokuz Eylül üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü 1984'te bitirdi. 1987 yılında MEB personeli olarak öğretmenlik görevine başladı. Kars ve Denizli'deki liselerde çalıştı. 1993 yılında açılan öğretim elemanı sınavını kazanarak, 2003 yılına kadar Pamukkale üniversitesinde Türk Dili Okutmanı olarak görev yaptı. Halen Türk dili ve edebiyatı eğitimcisi kadrosuyla MEB personeli olarak Denizli'de görev yapmaktadır.

1985 yılından itibaren şiir, öykü ve deneme yazıları yazan sanatçının eserleri, Denizli'deki yerel gazeteler ve dergilerde yayınlanmaktadır. 1999 yılında Dolunay yayınlarından çıkan 'Sevda İklimi' isimli şiir kitabı 3. baskıya girmiştir. 1999 yılında Denizli ART Televizyonu'nda 10 bölüm halinde canlı olarak yayınlanan sanat-kültür ağırlıklı 'Sesler ve Renkler' adlı şiir programı ve 2000 yılında Denizli Vizyon Televizyonu'nda üç bölüm olarak canlı yayınlanan 'Şehir ve Sanat' isimli şiir programının yapımcısı, sunum ve şiir yorumculuğunu üstlendi. 2000 yılında sultan-üş şuara olarak bilinen Bahattin Karakoç ve ekibince Kahramanmaraş'ta son kez düzenlenen Dolunay Şiir Şenliği'ne davetli şair olarak, Denizli ve Ege'yi temsilen katıldı. 2002 yılında Anasam Yönetimi tarafından, Ege Bölge Başkanlığı'yla görevlendirildi.

Sanatçı, şiir merkezinde durmakla birlikte; sanat ve kültüre geniş yelpazede katkılar sunmanın gayretindedir. Öykü ve deneme türündeki eser çalışmalarının yanı sıra; folklor derlemeleri, ağız araştırması ve dil incelemesi de yapmaktadır. Uzun zamandır üzerinde çalıştığı Denizli yöresi folklor derlemesi, Denizli-Acıpayam ağız dil incelemesi, öykülerini topladığı hikâye kitabı, deneme türünde eser çalışması ve ikinci şiir kitabının hazırlıklarını son aşamaya getirmiş olan sanatçı, bunları yakın zamanda basılı esere dönüştürerek, sanat ve bilim dünyasına kazandırma düşüncesindedir.

ESERLERİ:

Sevda İklimi (şiir kitabı), Dolunay Yayınları,1999,3.Baskı

KIZILCABÖLÜK

Dokumada önder nezih bir belde
Bir koca ummandır Kızılcaölük...
Üretir durmadan tezgahta elde
Aşığa lisandır Kızılcaölük...

Doğuştan esnaftır cümle insanı
İşine sadıktır yoktur yatanı
Sevmezler burada hile katanı
Aleme seyrandır Kızılcaölük...

Kirmanın yerini tezgahlar aldı
Eski teknoloji geçmişte kaldı
Havlusu bornozu nice nam saldı
İpliğe femandır Kızılcaölük...

Toprağı verimli insanı acar
Tohumun hasını toprağa saçar
Tarladan döner de dükkanı açar
Emeğe harmandır Kızılcaölük...

Kazanlar dolusu keşkekler pişer
Herkesin payına bir lokma düşer
Aç gelen buradan doyarak gider
Yaraya dermandır Kızılcaölük...

Okuyup yazana hürmeti çoktur
Yalana dolana ülfeti yoktur
Bilimde sanatta şöhreti çoktur
Alime hayrandır Kızılcabölük...

Özay Gönlüm söyler halkın dilinden
Elinde Yaren'le gönül telinden
Öğütler anlatır Umman Nine'den
Sanata kervandır Kızılcabölük...

Kadir Uslu derler bir sanat eri
Yüreğe banar da çizer eseri
Başkanlık yakıştı göster hüneri
Hizmete mekandır Kızılcabölük...

Körleşmiş yüreğin yoktur insafi
Hainle bozguncu sarmış etrafı
Çözülme yığdım sıklaştı safı
Türklüğe vatandır Kızılcabölük...

Öz üstü kurulsun her yıl burada
Ozanlar buluşsun ulu çınarda
Şiirler söylensin hep bu meydanda
Şaire divandır Kızılcabölük...

Sözlerim övgüyse söyleten sensin
Şiiri coşturup şenleten sensin
Bağrına basıp da dinleten sensin
Kadir'e destandır Kızılcabölük...

YENİDEN DOĞMAK

Düşman topu atar gülle
Göğsümüzde kızıl lale
Niye düştük biz bu hale
Kan ağlıyor Çanakkale...

Dört bir yanı düşman sardı
Donanması topu vardı
Teslim olmak intihardı
Direniştir Çanakkale...

İngiliz'e kandı Anzak
Mezarını kazdı ancak
Yere düşmez şanlı sancak
Bir destandır Çanakkale...

Gelibolu kumla dolu
Düşman sarmış sağı solu
Yetiş kardeş kapat yolu
Diriliştir Çanakkale...

Anafarta mahşer yeri
Anadolu olmuş çeri
Kahramandır her askeri
Gülümsüyor Çanakkale...

Kanlı Sirt'ta bomba patlar
Asker durmaz öne atlar
Yurda kurban bu evlatlar
Bir imandır Çanakkale...

Conk Bayırı oldu hisar
Mermi yoksa süngümüz var
Eğil bir bak her yer mezar
Şah damardır Çanakkale...

Tabyalara ölüm yağar
Yedi düvel olsa zağar
Mehmetçiği nasıl boğar
İmtihandır Çanakkale...

Yahya Çavuş süngü takmış
Gözlerinden ateş akmış
Çörçil buna şaşkın bakmış
Şahlanıştır Çanakkale...

Koca Seyit sırtlar mermi
Ya bismillah der gür sesi
Ateş alır koca gemi
Bir ibrettir Çanakkale...

Antepliler yola çıktı
Halep ordan selam aktı
Kurtuluşa nişan taktı
Bir oluştur Çanakkale...

Cümle vatan tek yürekti
Kardeşliğe tohum ekti
İmanıyla sınır çekti
Var oluştur Çanakkale...

Yurda kurban Türk evladı
Şehit gazi hep ecdadı
Devran döner sürer adı
Bir sevdadır Çanakkale...

Dilde zikir kalpte iman
Türke sökmez hiçbir düşman
Şehit varsa yaşar vatan
Abidedir Çanakkale...

[Türk milletinin dirliğine, Türk yurdunun birliğine canlarını feda etmiş
şehit ve gazilerimize dua niyetimizle...]

HÜZÜN TÜRKÜSÜ

Bulutlar ,
Türküsünü söylerken hüznün
Yağmur;
Izdırabın ezgisini şakımakta yamaçlara...
Damlalar,
Bir bir düşerken toprağın bağrına
İnce bir toz kaldırırlar da yerden
Nedense derman olmazlar
Gönül yaralarına...

Biliyorsun
Ardın sıra geleceğini bu hüznün!
Esrik sevdaların efsunlu cazibesi
Bir uğultu gibi bürürken belleğini
Sen sürükleniyorsun
Bir belirsizlikte...
Yaraları dağlanmış sinen
Yeni bir savunmasını yaparken hayatının
Gülümsüyor dostçasına acıların...

Hüzün türküsünü çağrıştıran bulutların
Terk ettiği semalarda
Gezinirken yakıcı bir güneş;
Sevgilin,
Sonsuz maviliklerde dolaşan umut misali...
Senin
Gönlün yıkık, kalbin boş;
Üstelik, mahzunluklar içindesin...

Mehmet Baylan

Yrd. Doç. Dr. Mehmet Baylan, 03.08.1959 yılında Denizli'de doğdu. İlkul eğitimini Eldenizli Köyü'nde, Ortaöğrenimini Irlıanlı Ortaokulunda, Liseyi ise Denizli Lise'sinde tamamladı.

1983'de Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi'nden Fizik-Matematik lisans diploması aldı. Aynı üniversitede 1987'de yüksek lisansını, 1992'de de doktorasını tamamladı.

1990-1994 yılları arası Denizli'de öğretmenlik yaptı.16.08.1994'te Pamukkale Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Fizik Bölümü Nükleer Fizik Anabilim Dalında Yrd. Doç. Dr. olarak göreve başladı ve 16.12.2009 da emekliye ayrıldı.

16.01.2010 tarihinde Türk Ocakları Denizli Şube Reisliği görevi verildi ve halen bu görevi yürütmektedir. Şairin daha önce yayınlanmış "Gönül Telinden Çıkan Sesler", "Gönül Penceresinden", "Sözün Özü" ve "Sözden Damlalar" isimli 4 adet şiir kitabı mevcuttur.

Evdeşi Arife Hanım olup Kürşad ve Ünal Bahadır adında iki oğlu vardır.

BİZİM ELLER

Bırak Şu gafleti, sahte duyguyu
Atlamadan dolaŐ Anadolu'yu
Denizli, Sakarya, Gelibolu'yu
Ne kutsal, ne güzel; yerler görürsün.

Grsen neler vardır, bizim diyarda
Kimi yaz, kimi göz; kimi baharda
Her köŐesi cennet Şu topraklarda
Eli, yüzü nurlu; canlar görürsün.

Birbirini kimse görmüyor hakir
Yardımlar gizlidir, gocunmaz fakir
Ancak Yaradan'a Őekilir zikir
Günlerde beraber, millet görürsün.

BaŐkadır baharda, sabah yelleri
Sevdada vurulur, sazın telleri
Göze göz değmemiş, taze glleri
Tertemiz bağlarda, bülbül görürsün.

Kainatın sırrı, ağlayan gülen
Yaşlandıkça bitmez, çekilen çilen
Öyle bir millet ki, helali bilen
Hak yolunda koşan, tenler görürsün.

Söylenir dillerde Bozkurt'un marşı
Titretir sesimiz, yedi kat arşı
Dik olur başımız, düşmana karşı
Kışlada kınalı, saçlar görürsün.

Görsen telden tele oynanır gayda
Olgunluk beklenmez, beslenen tayda
Sahte açılımlar, getirmez fayda
Birliği haykıran, diller görürsün.

Bu aziz milletin, rehberi Kur'an
Er, yiğit kişidir; sözünde duran
Türkiye sonunda, olacak Turan
Gönüllerde ışıık, düşler görürsün.

Toprak için şehit düşen atandır
BAYLAN'daki bu aşk, aşk-ı vatandır
Doğrusu Türklüğe, şeref katandır
Uğruna ölecek, erler görürsün.

SEV OĞUL

Oğlum, bir kız seç ki: Yassı, güleç, nur yüzlü
Hilal kaş altında; sık kirpik, siyah gözlü
El ve ayak küçük; ses ince, seri sözlü
Sana nasihatim, böylesini sev oğul!

Bakıştan örtülmüş; saçı sert, uzun boylu
Zeki ve akıllı, yedi göbeği soylu
Ahlâkı yerinde; sade, tertemiz huylu
Sana nasihatim, böylesini sev oğul!

Parmakları küçük, eline el değmemiş
Alnı düz, adım dar; çileye baş eğmemiş
Gönle düşen aşkı, başka yerde bilmemiş
Sana nasihatim, böylesini sev oğul!

Omzu, göğsü geniş; ama çıkık olmasın
Eli, beli ince; gül bahçesi solmasın
Her gülüşte ağzı, kulakları bulmasın
Sana nasihatim, böylesini sev oğul!

Dışleri inciden; kızıl, dili yanağı
Topukları etsiz, normal olsun tırnağı
Her daim sana köşk; saran, gönül konağı
Sana nasihatim, böylesini sev oğul!

Kulak, çene normal; kaşın üstü kırışık
Dünyası tertemiz, riyalardan arışık
Cennete götüren, sevgi ile barışık
Sana nasihatim, böylesini sev oğul!

Şafakta doğacak, çocukların anası
Teni kılsız olsun, bülbülüne yanası
Can bedende iken, silinmesin kınası
Sana nasihatim, böylesini sev oğul!

Düşün, kanma! İnsan, hep ektiğini biç
Dilber duyguları; sarsın, inceden ince
Baş tepesi, yassı; büyük, şekilde nice
Sana nasihatim, böylesini sev oğul!

Sevmeyen gönüller, çocuk yaşta ihtiyar
Seven seksende de; gürlere, olur bahtiyar
Sevinçte, tasada; hep yanında, sana yâr
Sana nasihatim, böylesini sev oğul!

Dün ne ise bugün; töreye uy, bak söze
BAYLAN yalvarıyor; bil, iyiliği size
Gereği yapılır, iş düştüğünde bize
Düşün! Ailene, yakışanı sev oğul!

SENİ İNSAN YAPAR

Hayat mücadele, yapıyor sergi

Kişiler arası, ah olmasa yergi

Göster gördüğüne, Allah için sevgi

Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar.

Atılan adımlar, yapmasın pişmanlık

Emanet bedene zararlı şişmanlık

İnsanlar arası, gösterme düşmanlık

Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar.

İlim elde etmek, fikirlere maya

Görevi yaparsan, işler girer raya

Ehli sünnet için, gösterilen haya

Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar.

Dünden yapılanı, gösterir kanaat

Yaradan! Üstüne, yaratsın şefaak

İlim sahibinden, dinlenen nasihat

Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar.

Alçak gönüllülük, yücelen demek

Rütbe kazandırır, vereceğin emek

Kazanıp helalden, yiyeceğin yemek

Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar

Her işe olmalı, vicdani muhasebe

Nereye gidersen, kıblen olsun Kabe

Hatalara karşı, yapacağın tövbe

Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar.

Dinde tavizsizlik, yaşanan incelik

Kaderdir, her cana nasip olmaz mertlik

Kalpten yapacağın, çevrene cömertlik

Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar.

Takılan türbanlar, olamaz tesettür
Daima olmalı, Allah'a tefekkür
Her ne gelse başa, çekilecek şükür
Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar.

Övgüyü isteme, sadeliğe gayret

Nasihati dinle, geleceği seyret

İnancın gereği, yapılan ibadet

Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar.

Yergiye aldırma, gerekmez öngörü

Yüreğin dağ gibi, olası gökbörü

Yumuşaklık göster, özre hoşgörü

Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar.

Eden bulur derler, gösterir vaziyet

Hiç de yapılır mı, canlıya eziyet

Şer-i ölçülere karşı hassasiyet

Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar.

Hüsnü zan altında, kalanlar kayıpta

Yapılan eksiği, tamama sayıp da

Güzelim ahiret, ameline gıkta

Huzurlu, mutlu hem; seni insan yapar.

Ölüm vardır diye, dinde yok durgunluk

Dik başı eğdirir; kırmazlık, olgunluk

Yapacağın Allah adına yorgunluk

Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar.

Boşa geçirmeyin, kıymetlidir zaman

BAYLAN, daim olsun; mücadelen yaman

Peygamber izinde, kazanılan iman

Huzurlu, mutlu, hem; seni insan yapar.

Muhammet Kahraman

1960 yılında Denizli'nin Tavas ilçesinde dünyaya geldi. İlköğrenimini Solmaz İlkokulu'nda; orta öğrenimini Tavas Ortaokulu'nda; lise öğrenimini Tavas Lisesi'nde tamamlayarak, Eskişehir Eğitim Enstitüsü Türkçe bölümünden 1980 yılında mezun oldu. 1982-1994 yılları arasında Tavas'ta bakırcılık, züccaciyecilik ve hurdacılık yaptı.

1994 yılının şubat ayında Ordu'nun Korgan ilçesinde öğretmenliğe başladı. Zonguldak'ın Devrek ilçesinin Dirgine (Yazıcık)köyünde, Devrek ilçesinde, Tavas-Karahisar kasabasında görev yaptı. Halen Sait Kalaycıoğlu İlköğretim Okulunda Türkçe öğretmeni olarak görev yapmaktadır.

Tavas şivesiyle yazılmış tiyatro eseri, 150 civarında şiiri, denemeleri, oyunları, skeçleri ve hikâyeleri vardır. "Eğriler de bir gün doğrulacaktır yeterki çıkarlar için sen eğilme." Sözünü ilke edinmiş ve kendisine ait bu söze bağlı kalarak yaşamaya çalışmaktadır.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

ŞEHİTLERİMİZİN AĞZINDAN

Hoş geldiniz dostlar, “Şehit Köşemiz”e,
Fatıha okuyun, aramızda dolaşırken bize,
Bizleri unutmadığınız için minnettarız size,
Kanımız feda olsun, “Canımız Türkiye”mize.

Kimimiz bebemizi özlemiştik, kimimiz dedemizi,
Bir ölür, bin diriliriz, kesemezler nefesimizi,
Duysunlar, “Vatan sağ olsun” diyen gür sesimizi,
Mezarımıza menekşe getirin, bekliyoruz hepinizi.

Ben, Ulu Önder Atatürk’ün torunu Memed’im,
Vatanımı çok severim, son nefesimde “of” bile demedim.
Ellerin boş kaldı anacığım, bu bayram da gelemedim,
Oğlumun gözleri yaşlı kaldı, bak yine silemedim.

“Ne mutlu Türk’üm” sözü, düsturdur her zaman bize,
Emaneti koruyun, hakkımızı helal etmeyiz sonra size,
Şehitler ölmez, vatan bölünmez, kulak verin sesimize,
Selam olsun, selam olsun, “Gül Bahçesi”nden hepinize.

ŞEHİTLERİMİZE

Ben, Havran'da Seyit Onbaşı, Ezine'de Yahya Çavuş'um,
Kıbrıs'ta, Albay İbrahim Karaoğlanoğlu'yum.
Tarihte hep destan yazdı soyum, ben buyum,
Uğraşma benimle, ben Mustafa Kemal'in torunuyum.

Ben, Tavas'ta Şehit Bekir Matrak polisim,
Son can göçünceye kadar, hiç dinmeyecek sesim.
Korku nedir bilmem, yaram kanasa da silmem,
Boşuna çağırmayın, gül bahçesi burası gelmem.

Ben, Yukarıboğaz mezarlığında Ömer'im,
Yorgada seni bekliyor şehit Halil Öner'im,
Unutma, ben vatanımı her şeyden çok severim,
Uğraşma benimle, seni tarihin derinliklerine gömerim.

Bir bakmışsın Ali Taşşöz'üm, bazen de Gaffar Okkan'ım,
Canım feda olsun, yeterki sağ olsun cennet vatanım.
Ben, Bismil'de Ayşe öğretmenim, Numan'ım,
Bu vatan için severek, toprak altında kefensiz yatanım.

TAVAS SOFRASI

Salı günü patlıcanlar alınır,
Perşembeden itinayla oyulur,
Cumaya dolma aşu ocağa koyulur,
Akşamleyin tıka basa doyulur.

Tavas sofrası, damatların buluştuğu yerdir.

Bulgur pilavını iştahla yedin mi?
Gelin turşusu nerde bunun dedin mi?
Gaygana tatlısını çok sevdin mi?
Yarengüme sofrasını beğendin mi?

Tavas sofrası, gönüllerin buluştuğu yerdir.

Cevzli bulamacı iyice şekerledim,
Nişastaı itina ile üzerine ekeledim,
Hep “tatlı yiyelim tatlı konuşalım.” dedim,
Toprak bardaktan su verin bugün çok yedim.
Tavas sofrası, misafirlerin buluştuğu yerdir.

Yavan tarhana aşına kaşığı salladım,
Nohutla, sarmısakla allayıp pulladım,
Çok lezizdir yavan da olsa anladım,
Börülcesini, acı biberini atacağım unutmadım,
Tavas sofrası, dostların buluştuğu yerdir.

Etlı tarhana aşını çok özledim ana,
Koyun yoğurdunu göndeririz dört bir yana,
Sonbaharda her evde yapılır top tarhana,
Ayrıanı ve suyu içeriz üstüne kana kana.

Tavas sofrası, damak zevki olanların buluştuğu yerdir.

Soğan aşına deriz biz kavurma,
Kabak çetmesi yoksa kaşığı boşa savurma,
Daha arap aşımız var karnını doyurma,
Nasihatımdır, sevenleri sevdiğinden ayırma.
Tavas sofrası, erenlerin buluştuğu yerdir.

İki yumurta getir, dağıtmadan içine atacağım,
Çorba yerine istanbul aşı yapacağım,
Doymazsanız size börekler açacağım,
Kurubiber turşusu da gelince göbek atacağım,
Tavas sofrası, kardeşliğin buluştuğu yerdir.

Domatesi, soğanı soydum kuru fasulyeye kattım,
Yanında bol yoğurtlu sarmısaklı tatar yaptım,
Doymayınca yan gözle toga aşına baktım,
Kabak tatlısını başka bir cumaya bıraktım,
Tavas sofrası, gelinlerin buluştuğu yerdir.

Çok leziz olur kuru patlıcanın dolması,
Parmaklarınızı yedirir tuzlumbası,
Tatlı yerine yenir kuyruk helvası,
Üzerine iyi dinlenir bir Tavas havası,
Tavas sofrası, küslerin barıştığı yerdir.

Lahanayı gecedен iyice haşladım,
Tutmaç aşıyla yemeğe başladım,
Misafirlerimi un aşıyla karşıladım,
Ağzımın yağı gitsin diye hoşafıladım,
Tavas sofrası, kızanların buluştuğu yerdir.

Çevrik Gerizi'nde patlıcanı közledim,
Doyunca Zeybek oyunu için dizledim,
Çörek için ısınakları güzelce temizledim,
Tavas Baklavası'nı en sona gizledim,
Tavas sofrası, dertlerin bittiği yerdir.

Soframıza misafirsiniz dostlar bugün,
Yufkasız boğazımdan geçmedi bu öğün,
Siz gelecek diye hazırlık yaptık bütün gün,
Bizim yemek yediğimiz her an bir düğün,
Tavas sofrası, yarenlerin buluştuğu yerdir.

Karnıyarık için patlıcanlar akşamdan yarılr,
Sarma yaparken asma yaprakları itinayla sarılır,
Erişte yapmak için sonbaharda toplanılır,
Gülsüm Teyze'm, sareli olmazsa darılır,
Tavas sofrası, zeybeklerin buluştuğu yerdir.

Her evde yapılır patlıcan musakkası,
Koyun yoğurduyla güzel yenir baklası,
Tadı damağınızdadır, unutulmaz etli bamyası,
Tavas yöresinden çıkar pideci ustalarının hası,
Tavas sofrası, aşçıların buluştuğu yerdir.

Kışın çok lezizdir kuru börülce aşı,
Yazın her evde pişer onun yaşı,
Kelle aşı için üterler davar başı,
Tatlı yerine fiş lokumunu sofraya taşı,
Tavas sofrası, efelerin buluştuğu yerdir.

Sabahları içilir evlerde mercimek çorbası,
Anamı hatırlatır bana pekmezli kabak aşı,
Yöremizde bulunur mürdümeğin hası,
İmambayıldır cumaları yemeklerin başı,
Tavas sofrası, yemeklerin buluştuğu yerdir.

Ramazan Paşoğlu

1963 Kızılcabölük doğumluyum. İlkokulu Denizli'de okudum. 1974'den sonra tekrar Kızılcabölük'te ikamet etmek gerektiğinden ortaöğrenimi-me Kızılcabölük'te devam ettim. 1979'da Kızılcabölük Eczanesinde çalışmaya başladım. Bu yıllarda A.Kadir Uslu (Bld. Bşk.) ve Mehmet Fevzi Yeniçeri sorumluluğunda çıkan bir gazetenin mizah sayfasında mizahi şiir ve makaleler yazdım.

1983 - 1985'de askerlik vazifemi Hakkari Çukurca'da yaptım. Halen Kızılcabölük'te bakkaliye üzerine esnafılık yapmaktayım. Aynı zamanda emekliyim.

GÖNÜL KIRMA NE OLUR

İnsanoğlu fanidir bugün varsa yarın olmaz,
İnsanlıksa bakidir hiçbir zaman yeri dolmaz,
Nefsine sen hakim ol ki herşey mahşere kalmaz,
Bu Dünya'yı aldanıp da gönül kırma ne olur

Muhtac ise elin uzat birgün sen de düşersin
Hor görüpte dudak bükme ektiğini biçersin
Malını çok güvenme sen birden başa dönersin
Herşeyin bir sonu vardır gönül kırma ne olur

Yaptığın iyiliği her fırsatta anma sakın
Kazandığın her şeyi kibir ile silme sakın
İradeni öfkeni cehalete verme sakın
Hep kaybeden sen olursun gönül kırma ne olur.

İnsanoğlu beşer şaşar hatasız hiç kul olmaz
Haksız yere zulmedenler bilki cezasız kalmaz
Yol yanlışsa hedef tutmaz gittiği yere varmaz
Doğru yoldan sapma sakın gönül kırma ne olur

KIZILCABÖLÜK

Çakıroluk tepesine sırtını vermiş,
Kibleye yönelmiş o güzelim ovası,
Yaylasında buz gibi yeşillikler dermiş,
Aramakla bulunmaz bu serin havası.

Ninni gibi gelir bize, tezgahın sesi,
Mutluyuz biz bu sesle, yok bunun ötesi,
Desen desen işlerken yürekteki sesi,
Bir tel ipe umutludur Kızılcaölük.

Onbeş çeşme şırıl şırıl hep akar durur,
Dokuz cami aynı anda ezanlar okur,
Her yerde tezgahlar, herkes birşeyler dokur,
Umutların hiç tükenmez Kızılcaölük.

Bereketli mahsul yarbaşından toplanır,
Bağ bahçe tarım, yıldan yıla hep katlanır,
En güzel üzümler kışa kadar saklanır,
Verimlidir toprakların Kızılcaölük.

Çarpanada pekmez köpük köpük savrulur,
Savruldukça alev alev bağrım kavrulur,
Bazlamanın hamuru özenle yuvrulur,
Pekmezin de baldan tatlı Kızılcaölük.

Odunda pişer erkek etli tarhanası
Hayırlarda kaşık kaşık yenir helvası
Ceviz badem yanında hoştur tuzlaması
Sofraların bereketli Kızılcaölük

Sekizçam'ın her yeri ağaçlarla doldu
Dağ tarlası işlenince bağ bahçe oldu,
Elma erik ceviz derken, yaşile doydular,
Yemyeşilsin cennet gibi Kızılcabölük.

Meydanında karşımıza bir çınar gelir,
Asırlardır hele bir sorsan neler bilir,
Kaç nesil gölgelendi altında kimbilir,
Sen de bir koca çınarsın Kızılcabölük.

Kavaklı'nın meşhurdur dördüncü bayramı,
Gençler gezer herbirinin vardır hayranı,
Geçit vermez yollar sanki insan harmanı,
Bayramların güzel olur Kızılcabölük.

Söğütönü, hırıpınar serin yaylalar
Kocaoluk'ta sıra sıra lüks villalar,
Tenekede tavuklar kimleri ağırlar,
Tatillerde şen olursun Kızılcabölük

Dokumada tartışılmaz Dünya biliyor
El emeği göz nurumuz pazar diliyor,
Zorluklar içinde bile umut veriyor,
Umutların tükenmesin Kızılcabölük.

Uğruna yazılanlar sayfalarca bitmez,
Bu güzel diyara yazmaya kalem yetmez,
Gel, gör, bir tanı ki, akıllardan hiç gitmez,
Dost eline kucak açar Kızılcabölük.

ÜŞÜYORUM

Buz dağlarındayım yarı çıplak yalın ayak
Bastığım yerleri yapışıyorum sanki
Güneşim vursa da yüzümü yakarcasına
BEN ÜŞÜYORUM.

Soğuk, her şey soğuk, her yer soğuk
Isıtmıyor hiç bir şey, ısınamıyorum
İster nar ile yanan al ateşle
İsterse sıcacık uzanan bir çift el olsun
YİNEDE ÜŞÜYORUM

Düşünüyorum, sıcacık hayaller düşünüyorum
Ilık bir Dünya ılık bir hayat özlemiyle
Tutmuyor hesaplar,
Üç eklesem olmuyor,
Beş çıkarsam olmuyor,
İçimde kaynayan kazanlar var ama,
BEN ÜŞÜYORUM.

Kanım ısıtmıyor zavallı bedenimi
Kaskatı kesilmiş buz misali, bir türlü gevşemiyor
Tüm mevsimler bana kış, yazı da aynı baharında
İlk bahardan çoktaan geçtim, onu zaten saymıyorum
ÜŞÜYORUM.

Üşüyorum, çünkü düşünüyorum
Düşündükçe de unutuyorum mevsimleri.

Kara kışım demir atmış hiç gitmiyor bir yere
Mevsimler itaatsiz uymuyorlar bu emre
Ne zaman düşecek Allah'ım bana bu cemre
ÜŞÜYORUM, üşüyorum, çok üşüyorum,

.....

Nasıl üşümem ki ?

Nasıl düşünmem ki ?

Ha bugün, ha yarın göç vakti gelecek,
O davetsiz misafir ecel kapıyı çalacak
Dünyalıklar bir yana her şey başa dönecek
Başı da bir, sonu da bir,yazı da bir,kışı da bir

O beyaz kaputa saracaklar
Buz gibi toprağa koyacaklar
Elbisen işte bu diyecekler
Astarı da bir yüzü de bir,yeni de bir yakası da bir.

İşte bu düşündüğüm.
İşte bu düşündükçe üşüdüğüm
Üşüdükçe titreyen tenim,
Ve titreyen zavallı yüreğim.
VELHASIL.....,
Çooooook ÜŞÜYORUM ..!!!

Sadık Dağdeviren (Aşık Lüzumsuz)

1956 Denizli Doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Denizlide tamamladı. Şiire Ortaokul yıllarında başladı. “Aşık Lüzumsuz” mahlasını kullanmaktadır. “Neden aşık lüzumsuz?” sorusunu soranlara aşağıda iki kıtasını verdiğimiz, mahlas üstüne şiiri ile cevap vermektedir.

Lüzumsuz, gereksiz olduğu için
Uymuyor sözüne Lüzumsuz niçin
Öyleyse çok iyi bir mahlas seçin
Soranın bu sırrı bilmesi gerek

Gurura, kibire verilmez meğil
Büyüklük taslama her zaman eğil,
Lüzumsuz mahlaştır kendisi değil
Nefsini ezmesi, sermesi gerek

Aşık Lüzumsuz aynı zamanda gazeteci, yazar ve araştırmacıdır. Çeşitli dergi ve gazetelerde muhabirlik, Yazı işleri müdürlüğü ve köşe yazarlığı yaptı. Çok sayıda makale ve köşe yazısı yazdı. Ege Basın Derneği-KÜLTÜR-KUR, Egeli Araştırmacı ve Yazarlar Birliği, Anadolu Basın Yayın Birliği, Denizli Şairler ve Yazarlar Derneği gibi birçok derneğin kuruluşunda ve yönetiminde yer aldı. Bu süreçte birçok uluslararası sempozyum ve panelin gerçekleşmesinde aktif rol aldı, bildiriler sundu.

Aynı zamanda araştırmacı olan Aşık Lüzumsuz, ilk olarak Denizli ve ilçelerinde geniş kapsamlı araştırmalar yaptı. Bu çalışmasını “*Tarihi ve Tabii Güzellikleri İle Denizli*” adıyla kitaplaştırdı. Şiirlerinde de araştırmadan faydalandı. Seri şiirler yazdı. 81 İlimizi şiirlerle tanıttı. Dünyanın en ünlü nehirlerini 15 ile 27 bölümlük seriler halinde şiirle tanıttı ve yayımladı. Geçmişten günümüze ünlü saz ve söz ustalarını bir yandan tanıtarak, onların şiirlerine birer nazire yazdı. Serbest ve hece ölçüleriyle yazdığı şiirlerin her biri örnek niteliktedir.

Türk Musikisinde makamlar külliyatı “Sen Ey Sevgili”, “Leyla”, “Samire”, “Kızıl Gül”, “Dilruba” gibi her biri yirmiden fazla şiirden oluşan seriler hazırladı. Toplam 1200 dolayında şiiri bulunan Aşık Lüzumsuz değişik şiir çalışmalarını da yapmaktadır. Merdiven şiir, 22’lik şiir gibi. Diğer taraftan Azari ağzı, aşık ağzı ve Karadeniz, Ege şiveleriyle de şiirler yazmıştır. Yayımlanmış, araştırma kitapları ve bir şiir kitabı ile yayına hazır beş kitap çalışması bulunmaktadır.

HASRET

(Dededen Mektuplar-1)

Sen gideli oğul beş sene olmuş
Daha gelmiyon mu, gelive gari
Ananın gözleri yaşınan dolmuş
Gel de gönlümüzü alive gari

Gızla evlendile gurbete uçdu
Hepsi de şehirde bire iş dutdu
Bu hasretlik bize gelive yetdi
Halımız perişan bilive gari

Yeni doğan torun dördüne basmış
Görmedik yüzünü kimlere çekmiş
Dede ile Nine yoluna bakmış
Getir de garşıdan salive gari

Bütün bu işlere hep şaşıyoz biz
Daha ölemedik bak yaşıyoz biz
Pencere dibinde çömeşiyoz biz
Derdimize merhem oluve gari

Bek özledik oğul gelini seni
Dedem deye goşan torunum hani
Yok mu gari bunun bi olur yanı
Köyünün yolunu buluve gari

Bunadık mı nedir hayal görüyoz
Her gördümüzü de hayra yoruyoz
Bayramlada bile öksüz galyoz
Ansızın gapımı çalıve gari

Nolusun bi kere bizleri gırma
Habarı alınca sakın ha durma
İstesen geliken hiç habar verme
Hasretliği galp den silive gari

Alamanya'dan sende gel artık beri
Görmüyom gözümün kesildi ferî
Sessiz ce kapıdan dalıp içeri
Gucanda torunla dahve gari

Lüzumsuz bilirim anlasın haldan
Gızların bi yandan senin bi yandan
Hasretlik bizleri geçirdi candan
Ölmeden bizleri buluve gari

PAMUKKALE

- Mevlam öylesine güzellik vermiş
- Pamuktan da beyaz,ak Pamukkale
- Binlerce havuzcuk gülle bezenmiş
- Egenin incisi pak Pamukkale

Tarihi şehri karla kaplamış
Sıcak termal suyu burada toplamış
Ender olduğunu hep ıspatlamış
Başına tacını tak Pamukkale

Geçmişte tarihin derin izi var
Kışı bile güzel bir de yazı var
Hele gir havuza müthiş hazzı var
Benzerin Dünyada yok Pamukkale

Öbek,öbek beyaz travertenin
İçine bin bir tat dolar insanın
Miras listesine girmiş Dünya'nın
Bu özelliğiyle tek Pamukkale

Denizli'nin sen ki göz bebeğisin
Egenin incisi cam göbeğisin
Ülkemin gururu ve cevherisin
Sana tüm övgüler hak Pamukkale

St.Philip martyumu,Bizans kapısı
Roma tiyatrosu bir çok yapısı
Lüzumsuz mirastır bize hepisi
Platodan aşağı bak Pamukkale

DENİZLİ

Tengizli, Tenguzluğ “Denizli” demek

Adını buradan aldı Denizli

Ladik Beyliğine verilmiş emek

Böylece bu güne geldi Denizli

Bir çok uygarlığa beşik olmuştu

Gelen her uygarlık aşık olmuştu

Horoz sembol ise çok şık olmuştu

Ege’de özellik güldü Denizli

Bin yetmiş yılına damga vuruldu

Afşin Bey’im Denizli’de görüldü

Türk uç beylerince otağ kuruldu

Öyle güzeldi ki baldı Denizli

Yüz yıl boyunca da değişti durdu

Bir Selçuklu, bir de Bizanslı oldu

Hüsamettin, Osman Bey’imle güldü

Artık bir Türk şehri, il’di Denizli

Hierapolis, Laodikya, Colesia

Apollone, Heraklia, Diokayseria

Tripolis, Sebastapolis, Mosynia

Antik şehirlerin boldu Denizli

Karahöyük, Yassihöyük, höyükler

Timilüslerin/se çok sırlar saklar

Nekropollerinde mermer lahitler

Kazdı da çok izler buldu Denizli

Beycesultan Höyüklerin başıdır

Alaca in gözlerimin yaşıdır

Tabea’yla, Sala ortak düşüdür

Tarihte yerini bildi Denizli

Cevher paşa ile Serban şah cami
Çardak han, Ak hanı ve de hamamı
Kayı pazarını unutma emi
Batıdan doğuya yoldu Denizli
Bedir bey köprüsü kemerler yıkık
Timur paşa köprü şimdi yok artık
Dayılar, Hançalar boyunlar bükük
Altında Menderes seldi Denizli
Yatağan babam, Hüsamettin beyim
Pınara ad veren Hey Abdi beyim
Server, Ellez ve de şu Mehmet beyim
Hayır duaların aldı Denizli
Bedir Bey Han'ımla Alattin hanlar
Karaağaç, Oğuz Baba'lar canlar
Beyce Sultanlarım Habib Acemler
Gönül deryasına daldı Denizli
Honaz/la, Çökelez, Baba dağları
Süleymanlı, Çakır hoş yaylaları
Büyük Menderestir akar suları
Cankurtaran, Kazık beldi Denizli
İsrail deresi, Ornoz deresi
Vakıf, Alandız ve kestane deresi
Kartal ile kara göller neresi
Sanki sihirli bir eldi Denizli
Ak dağında sığır kuyruğu özel
Şu Kefe yaylana değmesin gazel
Bak Koca Yaylada nasıl eser yel
Sıcak bir esinti yeldi Denizli

Anava Acıgöl, doğal göllerin
Derbent, “Adı güzel” baraj göllerin
Işıklı’da dolar balık ağların
Sazan’ı, Turna’yı buldu Denizli

Pamukkale, Karahayıt suların
Sarayköy, Hasköy de Ilıcaların
Gölemez, Yenice kaplıcaların
Sıcak suların da boldu Denizli

Acapayam, Akköy, Beyağaç ilçe
Babadağ, Buldan’ın, Honaz’da salça
Bozkurt, Bekilli ve Baklan’da ilçe
Bunların kıymetin bildi Denizli

Serinhisar, Tavas, Sarayköy, Çal’ı
Çardak, Çameli/yle, Güney, Çivril’i
Kale’de ilçesi ayrı bir gülü
Bunlarla birlikte il’di Denizli

“Denizli’nin adım, adım yolları”

Özay Gönlüm sıvamıştı kolları

Talip Özkan ile açtı gülleri

Türküyü sevdiren dildi Denizli

“Bellidir de, yavrum, anam bellidir”

Kebabçıda tandır kebab ünlüdür

Lüzumsuz, insanın sıcak kanlıdır

Sizi konuk etti güldü Denizli

Serif Kutludağ

20 Temmuz 1954'te Denizli'nin Güney ilçesinde doğdu. İlkokul ve Orta Okulu Güney'de, Liseyi Aydın ve Nazilli Lisesinde okudu. Yüksek öğrenimini MEB adına, Ankara Yüksek Öğretmen Okulu yatılı öğrencisi olarak, Ankara Üniversitesi DTCF Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde tamamladı.

Öğretmenliğe 3 Mart 1978'de Uşak Öğretmen Okulu'nda başladı ve Uşak Endüstri Meslek Lisesinde devam etti. Denizli Lisesinde öğretmen ve Müdür Yardımcısı, Denizli Anadolu Lisesinde öğretmen ve Müdür Başyardımcısı olarak çalıştı. 1991-1994 arasında Denizli İl Millî Eğitim Müdürlüğünde Şube Müdürlüğü yaptı.

1994'te Pamukkale Üniversitesi (PAÜ) Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde Öğr. Gör. olarak çalışmaya başladı. 1997'de PAÜ Sosyal Bilimler Enstitüsünde, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde Yüksek Lisansını tamamladı. Halen PAÜ Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümünde Öğr. Gör. olarak çalışmaktadır.

Çok sayıda dergide yazıları yayınlanan ve yerel bir gazetede köşe yazarlığı yapan yazar, evli ve üç çocuk babasıdır.

Yayınlanmış eserleri:

- Yaşamın İçinden -Folkloruyla- GÜNEY, Gazi Yay. Ankara 2004
- Üniversiteler İçin TÜRK DİLİ Yazılı ve Sözlü Anlatım – Bölüm-, Kriter Yay. İstanbul 2008
- ŞİİR: Kanadı Kırık Güvercindir Sevdam, DTO Kültür Yay. 2 Matsa Basımevi Ankara 2007
- ŞİİR: Al Gözüm Seyreyle" ŞİİRLERLE DENİZLİ, Denizli Belediyesi Kültür Yayınları, 2010

ÇÜNKÜ

Çünkülerle çıkmak istemezdim karşına...

Mademki söz vermişim,
Her halukârde...
Sözümde durmak isterdim...
Geceleri yıldız,
Gündüzleri güneş toplamak isterdim...
Dağları sıraya dizmek,
Zamanı durdurmak isterdim...

Mademki senin için yaşayacaktım
Bütün umutsuz düşüncelerimden
Arınmak isterdim...
Seninle bir gemi güvertesinde
Martılara simit atmak isterdim...
Süt beyazı martıların
Ak köpüklerde eriyişine bakıp
Düşler kurmak isterdim...

Mademki affetmekti sevmek
Onca yaşanmışlığın hatırına
Hataları affetmeni beklerdim...
Bilirim akar sular
İkinci kez akmazlar yataklarından...
Lâkin, susuz da bırakmazlar ki
Yolunu gözleyen çorak topraklarını...

Mademki durmayandım sözümde
Hakkım yoktu gerekçeler söylemeye...
Mazeretler bende kaldı;
Mahzun ve boynu bükük...

Çünkülerle çıkmak istemezdim karşına
Çünkü...

AYDINLIĞI GÖRDÜM

Karanlıkta gördüm aydınlığı...

Sina'da,

Tur'da,

Hira'da gördüm...

Ademde gördüm aydınlığı...

Musa'da,

İsa'da

Muhammet Mustafa da gördüm...

Sözde gördüm aydınlığı.

Kelâmda,

Kalemde,

Meramda gördüm...

Zebur'da gördüm aydınlığı...

İncil'de,

Tevrat'ta,

Kur'an da gördüm...

Bilgelerde gördüm aydınlığı...
Hint'te, Çin'de, Maçin'de gördüm.
Mekke'de, Medine'de, Kudüs'te gördüm.
Horasan'da, Yesi'de, Ohri'de gördüm aydınlığı.
Yesevi'de, Yunus'ta, Hacı Bektaş'ta gördüm...

Can evinde pişen aşta...
Erenlerin ışayan gözlerinde gördüm.
Anadolu'da gördüm aydınlığı...
Olgun başaklar misali eğilivermiş başta
Ballar balına sunulan aşkta gördüm aydınlığı...

Güneşin doğduğu yerden süzülüp gelen
Işıқта gördüm aydınlığı...

ATLILAR

Altaylardan Tuna'ya
Al, al taylarla kanatlanıp geçtik.
Geçit vermez vadileri,
Başı karlı dağları...
Üzümünü yeyip
Parasını astığımız
Mor sümbüllü bağları...

Çağlar çağlara karıştı.
Savaşlar barışlara...
Savaş savaş savrulurken dünyamız
Savrulan nice bin at yelesinde kaldı
Nice erin, nice yârin, nice gönül bağları...

Kıratlarla, kısıraklarla...
Alapaça dorularla...
Rahvan giden araplarla
Gülsarı nam sevdalarla...
Çağlarca yankılanan,
Koroğlu nam naralarla,
Aşıp geldik destan destan
Nice yüz yıl, nice bin yıl çağları...

Gün oldu atlarla çıktık gelinler.
Gün oldu, önce atlar süslendi,
Sonrasında damatlarla gelinler...
Atlar taşıdı asırlarca,
Akıncı nam yiğitlerle
Sevdaları âşkları...

Atlar da oynadılar şenliklerde,
Şaha kalkıp kişneyerek...
Toprağı döverken toynaklar
Atlara eşlik ederken davullarla zurnalar
Türküler yaktılar atlara, atlılara,
At sevdasın bilenler...

“Türk atları Vistül’den sulanmayınca
Dediler, “Lehistan özgür olmaz!..”
Atlılar.. Atlılar... Atlılar...
Saru Saltuk izinde
Altaylardan Tuna’ya ,
Kanatlandı atlılar...
Alperenler, gaziler,
Tuna’da abdest alıp önce
Viyana’ya vardılar...

Atlılar atlılar atlılar...
Bir koşuda Lehistan’a vardılar...
Atlarını Vistülde bir güzel suladılar...
Vistül’de atlarını sulayanda atlılar...
Gözleri gerilerde erleri aradılar..
Ve... Dediler ki birbirine...
“Cennetin atlıları nerelerde kaldılar?”

1. ÖZÜSTÜ ŞİİR ŞENLİĞİNDEN...

Kızılcabölük ÖZÜSTÜ Şiir Şenliği

30 Nisan 2011 Cumartesi KIZILCABÖLÜK/DENİZLİ

İLESAM

AVRASYA
YAZARLAR
BİRLİĞİ

YAZ-İR-BİR

I. OTURUM (Saat: 14.00)

AÇILIŞ VE KONUŞMALAR

**ALİ AKBAŞ ŞİİRLERİ ŞİİR OKUMA YARIŞMASI
DENİZLİLİ ŞAİRLER ŞİİRLERİNİ OKUYOR**

Can Sinanoğlu / Fahrettin Koyuncu / İlhan Gözeten / İsmail Şakar
İsmail Yakıt / Kadir Yatağan / Mehmet Baylan / Muhammet Kahraman
Ramazan Paşoğlu / Sadık Dağdeviren

**ŞİİR YAZMA YARIŞMASI ÖDÜL TÖRENİ
ŞİİR OKUMA YARIŞMASI ÖDÜL TÖRENİ**

II. OTURUM (Saat: 20.00)

KONUŞMALAR

**ŞAİR ALİ AKBAŞ TANITIMI VE ONUR ÖDÜLÜ
ŞAİRLER ŞİİRLERİNİ OKUYOR**

Ali Akbaş / Arif Bük / Çağrı Gürel / Dinçer Eşitgin / Erdal Çakır
İsmail Karakurt / Şerif Kutludağ
ÖDÜL TÖRENİ

DÜZENLEME KOMİTESİ: Abdülkadir Uslu / Çağrı Gürel / Dinçer Eşitgin / Hakkı Uslu

KIZILCABÖLÜK BELEDİYESİ

"DOĞA, TARİH, KÜLTÜR VE SANATIN TEKSTİL İLE BULUŞTUĞU NOKTA: KIZILCABÖLÜK"

www.kizilcaboluk.bel.tr

1912